

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 4. 2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Lenky Veselé, MBA a Ing. Petra Stejskala

takto:

Obžalované

██████████
narozená dne ██████████, bytem ██████████, ██████████

██████████
narozená dne ██████████, bytem ██████████, ██████████

██████████
narozená dne ██████████ bytem ██████████ bez zaměstnání

jsou vinny, že

██████████ s cílem přesvědčit ostatní pozůstalé, že její manžel ██████████ nar. ██████████, pro případ své smrti odkázal veškerý svůj majetek, jehož rozsahu a hodnoty si byla plně vědoma, právě její osobě, a takto se na úkor ostatních dědiců nezákonně obohatit, bez vědomí ██████████ vytvořila, či nechala vytvořit, jeho fiktivní alografní závět, podle které se měla stát jedinou závětní dědičkou veškerého jeho majetku, na tuto závět pak z podnětu ██████████ připojily své úředně ověřené podpisy svědkyně tohoto údajného úkonu ██████████ a ██████████ (nyní ██████████), a tuto závět pak ██████████ nechala odeslat do notářské úschovy a zapsat do evidence právních jednání pro případ smrti, přičemž následně zamlčela jinou jeho závět, kterou ██████████ pro případ své smrti pořídil a podle které se měl jeho majetek mezi dědice rozdělit podle zákonných

podílů, nakonec však k naplnění záměru [REDAKCE] s ohledem na další události, které svým jednáním nemohla ovlivnit a vývoj dědického řízení nedošlo, konkrétně tedy:

[REDAKCE] v přesně nezjištěné době do [REDAKCE].2020 na přesně nezjištěném místě úmyslně jinak zcela prázdnou stranu listu papíru formátu A4, na níž se nacházel pouze pravý vlastnoruční podpis jejího manžela [REDAKCE] umístěný vpravo dole, opatřila nebo nechala opatřit v její horní polovině tištěným textem ve znění

„Závět'. Já níže podepsaný [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zřizuji veškerý svůj nemovitý, movitý majetek jakož i veškeré své obchodní podíly v obchodních společnostech a své cenné listiny a akcie včetně svých pohledávek pro případ smrti své manželce [REDAKCE] narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. Je mi zároveň známo ustanovení § 1642 Občanského zákoníku o nepominutelném dědici včetně ust. § 1463 odst. 2 Občanského zákoníku. Prohlašuji, že tato poslední vůle je mou pravou a svobodnou, která byla sepsána bez jakéhokoliv nátlaku.“, a vlevo dole tištěným textem ve znění „[REDAKCE], dne [REDAKCE].2020“, dále

[REDAKCE] a [REDAKCE] (nyní [REDAKCE]) dle instrukcí [REDAKCE] opatřily závět' č. 1 svými vlastnoručními podpisy, jež legalizovala [REDAKCE] formou záznamů v ověřovací knize obce [REDAKCE] pod pořadovými čísly [REDAKCE] a [REDAKCE] ([REDAKCE]), a tím v rozporu se skutečností svědecky potvrdily, že tam před nimi [REDAKCE] výslovně prohlásil, či jinak prokazatelně vyjevil, že závět' č. 1 obsahuje jeho poslední vůli, ačkoliv [REDAKCE] nikdy tam ani jinde nic takového neučinil, a musely tak být minimálně srozuměny s tím, že svými toliko formálními svědeckými podpisy na závěti č. 1, coby listině upravující nakládání s pozůstalostí v hodnotě minimálně v řádech stovek milionů Kč, pomáhají [REDAKCE], aby se mohla prostřednictvím závěti č. 1 po smrti [REDAKCE] neoprávněně domáhat pozůstalosti po něm, v důsledku čehož může dojít ke škodě ostatních dědiců zjevně přesahující částku ve výši 10 mil. Kč, tím [REDAKCE] dosáhla toho, že závět' č. 1 navenek budila dojem bezvadného úkonu v souladu s ustanovením § 1534 z. č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) a tak i legitimního titulu způsobilého k tomu, aby po smrti svého manžela [REDAKCE] mohla jejím prostřednictvím uplatňovat dědické právo z pozice jediného závětního dědice pozůstalosti po něm, přičemž

takto finalizované provedení závěti č. [REDAKCE] nejprve, spolu s průvodním dokumentem z 1.4.2020 označeným jako „Žádost o přijetí závěti do notářské úschovy“, obsahujícím tištěný text ve znění „V příloze zasílám Poštou doporučenou zásilkou závět', kterou jsem napsal dne [REDAKCE].2020 za přítomnosti dvou nezúčastněných svědků. Závět' je psaná jako alografická a je opatřena úředně ověřeným podpisem jak mým, tak obou svědků. Tímto žádám notářku JUDr. Evu Ivicovou Brejchovou, aby přiloženou závět' vzala do notářské úschovy a zaevidovala ji do Evidence právních jednání pro případ smrti a po mé smrti ji vydala pro dědické řízení. S pozdravem [REDAKCE]“ a opatřeným ručně vyhotoveným podpisem ve znění [REDAKCE], nechala doručit prostřednictvím České pošty, s.p. dne 22.4.2020 notářce JUDr. Evě Ivicové Brejchové do sídla její kanceláře v Českých Budějovicích, ul. Piaristická 22/8, která ji, v souladu s požadavkem ve zmiňovaném průvodním dokumentu z 1.4.2020, ještě dne 22.4.2020 protokolem pod sp. zn. N101/2020, Z22/2020 přijala do notářské úschovy a dne 30.4.2020 údaje o závěti č. 1 zanesla do Centrální evidence právních jednání pro případ smrti, a [REDAKCE] si tak zajistila, že závět' bude v dědickém řízení zjištěna a uplatněna,

následně po úmrtí [REDAKCE], ke kterému došlo dne [REDAKCE].2021, byla v rámci řízení o pozůstalosti po něm, zahájeném u Okresního soudu v Náchodě pod sp. zn. 17 D 666/2021 a vedeném [REDAKCE], notářkou v [REDAKCE] jako soudním komisařem pověřeným Okresním soudem v Náchodě, při předběžném šetření uskutečněném dne 28.4.2021 v době od 08:00 hod. do 09:40 hod. v notářské kanceláři [REDAKCE] v [REDAKCE] za účasti dědiců, a to manželky [REDAKCE], zastoupené na základě plné moci z 14.4.2021 právním zástupcem [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE], a syna zesnulého [REDAKCE], díky Evidenci právních jednání pro případ smrti, zjištěna nejenom existence závěti č. 1, o Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

které [REDAKCE] v tu dobu předpokládala, že dle ní dojde k rozdělení dědictví, když na uvedeném předběžném šetření záměrně popřela existenci jakékoliv další závěti [REDAKCE]

ačkoli od [REDAKCE] 2020 věděla, že [REDAKCE] na linkovaném papíru formátu A5 ručně sepsal a podepsal závět' datovanou dnem 15.11.2020 ve znění „Já [REDAKCE] narozen [REDAKCE] jsem se rozhodl zpracovat tuto závět' ve věci podílu na majetek, který jsem získal po dobu 2 manželství s [REDAKCE] rozenou [REDAKCE]. Podíl dědiců bude rozdělen zákonným způsobem. 1 manželství bylo již finančně a majetkové vyrovnáno. [REDAKCE] dne 15.11/2020“ (dále jen „závět' č. 2“), kterou tajila i v dalším průběhu řízení o pozůstalosti a záměrně ji uschovala v místě svého bydliště, kde byla dne [REDAKCE].2021 nalezena policejním orgánem v rámci jím tam provedené domovní prohlídky,

ale zároveň byla zjištěna i existence novější závěti [REDAKCE] sepsané dne 25.11.2020 formou notářského zápisu JUDr. Markétou Menclerovou, notářkou se sídlem v Praze 1, pod b.č. Z29/2020, NZ 1277/220, N 1337/220, dle které za dědice [REDAKCE] povolává své děti [REDAKCE] a [REDAKCE] tak, že syna [REDAKCE] povolává k dědění domu na adrese [REDAKCE] (tzv. [REDAKCE]) a sbírky zbraní a k dědění zbylého jmění povolává rovným dílem dceru [REDAKCE], syna [REDAKCE] a syna [REDAKCE] (dále jen „závět' č. 3“), o níž však [REDAKCE] do 28.4.2021 neměla tušení,

uvedeným způsobem se tak [REDAKCE] ostatním dědicům, jmenovitě [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trv. bytem [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE] trv. bytem [REDAKCE], a [REDAKCE] (roz. [REDAKCE]), [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trv. bytem [REDAKCE], [REDAKCE], pokusila způsobit škodu ve výši nejméně 117.525.938 Kč, přičemž k následku nedošlo zejména proto, že ještě v průběhu předběžného šetření konaného dne 28.4.2021 v dopoledních hodinách byla zjištěna existence závěti č. 3

tedy

[REDAKCE]
se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, které spáchala v úmyslu sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

[REDAKCE]
se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, tím, že umožní [REDAKCE], aby v úmyslu sebe obohatit uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

[REDAKCE]
se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že umožní [REDAKCE], aby v úmyslu sebe obohatit uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo

čímž spáchaly

[REDAKCE]
zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku

[REDAKCE]
zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku

[REDAKCE]
Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku

a za to se odsuzují

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalované **ukládá peněžitý trest** ve výši 350 denních sazeb po 10 000 Kč.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 81 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků.**

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř roků.**

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 81 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků.**

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř roků.**

Naproti tomu **se obžalovaná** **podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby** pro skutek spočívající v tom, že:

měla na vytvořené nepravé závěti s fiktivní poslední vůlí (dále také „závěť č. 1“) poté dne 2020 pravděpodobně v prostorách jedné z kanceláří v administrativní budově v areálu na adrese , coby zaměstnanec obce na pozici „“ s oprávněním ověřovat pravost podpisů na základě osvědčení z 31.1.2012, vydaného Městským úřadem ve , o úspěšně složené zkoušce dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) z. č. 21/ 2006 Sb. (zákon o ověřování), dle pokynů a současně s vědomím, že na závěti č. 1 se již předem nacházel podpis , s vědomím, že závěť č. 1 je listina upravující nakládání s pozůstalostí mající hodnotu v řádech stovek milionů Kč, a s vědomím, že tak pomáhá , aby mohla prostřednictvím závěti č. 1 po smrti případně nárokovat neadekvátní část dědictví a způsobit tak ostatním dědicům škodu zjevně přesahující 10 milionů Kč a s vědomím, že tak poruší své povinnosti uvedené v ustanoveních § 10 odst. 1 písm. a) z. č. 21/2006 Sb., § 15 odst. 1 z. č. 21/2006 Sb. a § 16 odst. 2 písm. f) z. č. 21/2006 Sb. (zákon o ověřování), provedla legalizaci na závěti č. 1 se již nacházejícího podpisu , kterou nepravdivě ověřila, že před ní závěť č. 1 vlastnoručně podepsal a zároveň, že vyhotovil svůj podpis do evidence legalizací podpisů vedené v ověřovací knize obce pod pořadovým číslem záznamu , ačkoli před ní ve skutečnosti vlastnoručně závěť č. 1 nepodepsal, a ani před ní vlastnoručně nevyhotovil svůj podpis do ověřovací knihy obce , neboť podpis v zápisu o legalizaci jeho podpisu v ověřovací knize obce pod pořadovým číslem není jeho pravým podpisem,

Shodu s prvopisem potvrzuje .

a tím se měla dopustit jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, které spáchala tím, že zosnovala, aby [REDACTED] jako úřední osoba v úmyslu opatřit [REDACTED] prospěch velkého rozsahu vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž měla spáchat zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku zčásti ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, spáchaný formou účastenství dle § 24 odstavec 1 písm. a) trestního zákoníku

a dále se měla dopustit jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a to tím, že umožní [REDACTED], aby v úmyslu sebe obohatit uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž měla spáchat závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku

neboť výše popsany skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupený zmocněncem [REDACTED], AK [REDACTED] a poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED] bytem [REDACTED] – [REDACTED] zastoupená zmocněncem [REDACTED] AK [REDACTED] odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán v odsuzující části tohoto rozsudku.
2. Všechny obžalované v průběhu přípravného řízení využily svého práva a nevypovídaly, nicméně obžalované [REDACTED] a [REDACTED] v přípravném řízení předložily písemná vyjádření, ve kterých uvádějí, že se žádné trestné činnosti neodpustily. Obžalovaná [REDACTED] pouze uvedla, že ověřila v kanceláři v [REDACTED] podpis [REDACTED], který měl před přítomnými osobami podepsat listinu, o které řekl, že obsahuje jeho poslední vůli. Po podpisu [REDACTED] měly tuto listinu podepsat obžalované [REDACTED] a [REDACTED]. Podle vyjádření, které zaslala obžal. [REDACTED], byla podpisu závěti přítomna i obžal. [REDACTED]. [REDACTED] prohlásil, že se jedná o jeho vůli a přede všemi závětí podepsal. Podle jejího vyjádření [REDACTED] tuto listinu podepsal první.
3. V průběhu hlavního líčení obžalovaná [REDACTED] popřela jakoukoliv trestnou činnost, která jí je kladena za vinu. Uvedla, že její manžel mluvil o tom, že chce pro dědice zajistit majetek, který vybudoval. Potvrdila, že mezi syny [REDACTED] z prvního manželství [REDACTED] a [REDACTED] a ní a její dcerou [REDACTED] docházelo ke značným neshodám kvůli majetku. Oba synové si podle jejího názoru činili nárok na veškeré dědictví a to i přesto, že svoje dědické podíly prodali každý za 20 milionů korun. S nevlastními syny se prakticky nestýkala a rovněž její manžel se s nimi scházel minimálně. Podle ní se její manžel o závěti radil se svým tehdejší právníkem [REDACTED] a potom ji s obsahem závěti seznámil. Obsah pro ni nebyl překvapením, neboť často spolu mluvili o tom, že společně vše vybudovali, takže veškerý majetek zůstane v rodině. [REDACTED] jí řekl, že k závěti musí sehnat dva svědky, kteří by byli důvěryhodní, nechtěl, aby to byl někdo z rodiny, protože nechtěl, aby se informace o závěti rozšířila. Nakonec vybrali [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED] znal její manžel od dětství jako malou dívku, s její rodinou se její manžel přátelil, vzájemně se navštěvovali. [REDACTED] zná více než 12 let, rovněž s ní se přátelí a její současný manžel si s [REDACTED] velice dobře rozuměl, neboť je Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

spojovala vášeň pro myslivost. Synové [REDACTED] a [REDACTED] se takových setkání nikdy nezúčastnili.

4. Její manžel neměl rád jednání na úřadech a proto si zařídil, aby různé podpisy jezdila ověřovat sekretářka, kdy bylo domluveno, že ta ho do ověřovací knihy podepisovat nebude a její manžel se příležitostně zastaví na úřadě a podpisy doplní. Nicméně se stalo to, že při jedné z kontrol bylo na úřadě zjištěno, že tam podpis [REDACTED] chybí a proto začala ona jezdit ověřovat jeho podpisy a zároveň jej podepisovala do ověřovací knihy. Takto to fungovalo několik let až do doby, než [REDACTED] zjistil, že ve firmě pracuje paní [REDACTED], pro kterou byl [REDACTED] autoritou a ta za ním jezdila s ověřováním podpisů. Obžalovaná se s manželem dlouhodobě navzájem podepisovali na různých dokumentech, vždy to však bylo se souhlasem jejího manžela. Uvedla, že její manžel podepisoval i prázdné papíry s tím, kdyby bylo potřeba něco zařídit v jeho nepřítomnosti, tak aby s tím nebyl problém. Pravdou je, že takové papíry se našly u nich doma při domovní prohlídce, ale jednalo se o jiné papíry, než na kterých je napsaná závěť č. 1.
5. Jak vznikla závěť č. 1, to neví. Potvrdila, že text závěti byl uložen v jejím počítači, avšak, kdo ho tam uložil a kdy, to neví. Tento počítač používal prakticky každý. Večer před podpisy se jí manžel ptal, zda je vše domluveno, zda vše platí, neboť měl jet na služební cestu do [REDACTED], avšak z této služební cesty se omluvil. Dopoledne je měla dcera odvézt na schůzku, avšak bylo jí špatně z důvodu těhotenství, takže jeli sami a před administrativní budovou potkali pana [REDACTED], který jim dodává víno. S [REDACTED] prohodili pouze pár vět a následně šli do zasedací místnosti, kde došlo k podpisu listin. Ona sama tomu přítomna nebyla, neboť byla vedle v kanceláři, kde měla práci. Potvrdila, že v zasedací místnosti byla paní [REDACTED] a paní [REDACTED] s [REDACTED]. Když se vrátila do zasedací místnosti, tak podepsala směnné smlouvy a když jí byla předložena ověřovací kniha, tak viděla prázdné kolonky k podpisu manžela i jejího a je možné, že všechno podepsala. Nebrala to jako nic zvláštního, neboť podpis v ověřovací knize považovala za formalitu. Ověřenou závěť měl její manžel u sebe a údajně se domluvil s právníkem o notářské úschově, avšak, kdo a kdy závěť odeslal, neví, je pravdou, že obálku od notářky přebírala ona, neboť přebírala veškerou poštu.
6. Co se týká závěti č. 2, tak rozhodně popřela, že by byla zatajená. Manžel vždy, když odjížděl někam na delší cestu, tak jí říkal, že napsal závěť, ale nikdy žádnou závěť neviděla. Když manžel zemřel, tak po nějakém čase začala rovnat věci a v jejich soukromé korespondenci našla rukou psaný text na papíru formátu A5, který následně předala svému právnímu zástupci panu [REDACTED], který jí tento papír za několik dnů vrátil s tím, že tato závěť nesplňuje náležitosti závěti a tím pádem je neplatná. Proto ho dala zpátky do desek mezi soukromou korespondenci.
7. Závěť č. 3 měl sepsat její manžel v [REDACTED] v právní kanceláři, kam jel se synem [REDACTED]. Podle jejího názoru tato závěť neodpovídala přání jejího manžela, takže se domnívá, že byla vyhotovena na nátlak [REDACTED] kterému odkázal v této závěti [REDACTED] a sbírku zbraní, přitom podle tvrzení obžalované [REDACTED] chtěl její manžel darovat dceři a ze sbírky zbraní udělat muzeum.
8. Podle obžalované jí její manžel [REDACTED] roku 2021 řekl, že musí dát veškeré rodinné věci do pořádku a řekl jí, že chce sepsat závěť. Když ho upozornila na to, že už závěť napsal, tak jí odpověděl, že ji musí napsat znovu. Proč tomu tak bylo a jak měla znít, o tom se nebavili. Neví, proč [REDACTED], její právní zástupce v záležitosti dědictví, tuto poslední závěť nepředložil, když ji měl podle jejího tvrzení po celou dobu u sebe.
9. Podle jejího názoru svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] vybral její manžel, neboť měl rozhodující slovo. Potvrdila, že ten den, kdy mělo dojít k podpisu závěti č. 1, podepisovali s manželem i směnné smlouvy, nejdříve byly podepsány tyto smlouvy a potom závěť.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Potvrdila, že manžel byl v té době v kanceláři, kde se listiny podepisovaly, zda byla nějaká časová prodleva mezi podpisem směnných smluv a závěti č. 1 to neví, neboť po celou dobu v zasedací místnosti přítomna nebyla. Podle jejího názoru veškeré podpisy trvaly 15 – 20 minut. K podpisům v ověřovací knize zopakovala, že je skutečně možné, že tam manžela podepsala, dokonce je možné, že tam už byla připravena další políčka pro podpis svědkyň a to i přesto, že podpisy [REDAKCE] a svědkyň, které se týkají závěti, byly na druhé straně listu ověřovací knihy, než podpisy ohledně směnných smluv.

10. S nevlastními syny [REDAKCE] a [REDAKCE] příliš nevycházela, neboť [REDAKCE] víceméně přerušil vztahy s otcem, když se oženil a víceméně ji za svou matku nepřijali. Po narození dcery vztahy mezi [REDAKCE] a jeho otcem ochladly. K závěti č. 1 ještě uvedla, že předpokládá, že v kanceláři tato závěť byla, ale že ona sama ji neviděla, neboť nebyla po celou dobu v kanceláři. Neslyšela ani, co se vedle v zasedací místnosti děje. Podle jejího názoru manžel uměl pracovat na počítači, naučila ho to jeho dcera. Uměl si napsat text, uměl tisknout. Proč na závěti č. 1 je mezera mezi podpisem a tištěným textem, to neví, podle jejího názoru to není tak zásadní, neboť na jejích dokumentech byly podpisy jejího manžela rovněž až dole. Co mělo být na závěti č. 2 špatně, to neví, advokát jí pouze řekl, že nesplňuje náležitosti závěti. Setrvala na svém tvrzení, že závěť č. 2 našla až po smrti manžela v soukromé korespondenci, který den to bylo, si však již nevzpomíná. Proč [REDAKCE] závěť č. 4 při jednání u notářky nepředložil osobně, to skutečně neví, je možné, že jí v průběhu volal. Jak dlouho paní [REDAKCE] ověřovala podpisy pro [REDAKCE] to neví, odhaduje to na 7 roků před jeho smrtí. Zda se navzájem znali [REDAKCE] a [REDAKCE], to jí známo není, pravdou je, že první ji zastupoval [REDAKCE]. [REDAKCE] měl zastupovat jejího manžela, ona s [REDAKCE] spolupracovala po smrti svého manžela, předtím podle ní komunikoval [REDAKCE] s jejím manželem.
11. Kontakt mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] a jejich otcem byl před smrtí [REDAKCE] hodně omezený a to jednak kvůli covidu a jednak proto, že se zdravotní stav [REDAKCE] značně zhoršil. Podle obžalované podpisy na směnných smlouvách a na závěti č. 1 na sebe prakticky navazovaly. V minulosti se jí už stalo, že podepisovala manžela v ověřovací knize i v případech, že už tam byla připravena další políčka, která ještě nebyla vyplněna. Byla to ona, kdo prakticky celou dobu pomáhal budovat svému manželovi firmu, [REDAKCE] s [REDAKCE] se zpočátku ve firmě neangažovali, i když [REDAKCE] měl poměrně vysoké postavení ve firmě, ale zásadní rozhodnutí dělal [REDAKCE]. Již před rokem 2020 jí manžel několikrát opakoval, že když vybudovali vše spolu, tak chce, aby majetek měl pokračovatele, tzn., aby to přešlo na vnuka nebo vnučku, což u jeho synů z různých důvodů nebylo možné. O tom, že závěť č. 1 bude zaslána do notářské úschovy, se s manželem bavila, ale finální rozhodnutí bylo na něm. Podle jejího názoru si její manžel s obžalovanou [REDAKCE] dobře rozuměl, oblíbil si i její malou dcerku. Jejich setkání nebyla pravidelná, nicméně ji zvali na různá rodinná či firemní setkání. Domnívá se, že tím, jak [REDAKCE] s jejím manželem manipuloval, tak ho přemluvil k napsání závěti č. 3. Je pravdou, že někdy slyšela telefonát, který měl její manžel s [REDAKCE]. Její majetkový podíl byl víceméně nulový. V současné době z firmy Karsit odešla, zůstala pouze v [REDAKCE]. Podíl ve firmě sice nevlastní výlučně ona, ale patří do SJM.
12. Obžalovaná [REDAKCE] u hlavního líčení uvedla, že se necítí být vinna. S [REDAKCE] se zná více než 12 let, jedná se o rodinné přátele, stýkala se s nimi při různých firemních a soukromých oslavách a [REDAKCE] měl velmi rád její malou dceru. [REDAKCE] nemluvil příliš hezky o svých synech, ona sama se s nimi nikdy nesetkala. Při jedné z návštěv ji [REDAKCE] požádal, zda by nebyla svědkem závěti, kterou chce sepsat, u toho byla přítomna i [REDAKCE]. Žádost odůvodnil tím, že chce, aby to bylo diskrétní a aby se to nedozvědělo okolí a jeho synové z prvního manželství. Samotná závěť byla podepsána dne [REDAKCE] 2020 v [REDAKCE] v zasedací místnosti. Když přišla na místo, tak [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

█████ seděl u stolu, byla tam ještě paní matrikářka a █████. █████ měl závět' před sebou, to ona viděla, neboť tam bylo uvedeno závět' a ona sama se na tu závět' podepsala. Kdo a v jakém pořadí se podepisoval, si již nepamatuje. Byly tam ještě nějaké další listiny, později se dozvěděla, že se jednalo o směnné smlouvy. Po podpisu této závěti se s █████ nadále stýkala a na přelomu roku 2020 a 2021 jí █████ říkal, že by rád ještě podepsal jednu závět'.

13. Dále obžalovaná odmítla odpovídat na dotazy senátu, státního zástupce i zmocněnců, pouze odpověděla na dotazy obhájce, kdy uvedla, že v době podpisu závěti si s manželem █████ tykala. Žádné psychické obtíže u █████ nezaznamenala. █████ 2020 byl podle ní zdravotně v pořádku, nezdál se jí dezorientovaný. Na stole ležely ještě další listiny. O tom, že měly být také podepisovány, se dozvěděla až později. █████ se k ní choval velice hezky.
14. Obžalovaná █████ u hlavního líčení nevypovídala, pouze nechala přečíst své písemné vyjádření, ve kterém uvádí, že se cítí být nevinna tím, co je jí kladeno za vinu. █████ 2020 byla skutečně přítomna podpisu závěti v kanceláři █████, přítomni byli ještě manželé █████), dále █████ a paní, která ověřuje podpisy. V rámci jednání zaznělo, že se jedná o poslední vůli pana █████. Ona tam byla pozvána jako rodinná známá, █████ byl přítomen po celou dobu jednání. Při tomto jednání se podepisovalo hodně listin, včetně podpisů do ověřovací knihy. Bližší detaily však s odstupem času již neví. Neviděla přesně, jak se kdo podepisuje, ale podle jejího názoru všichni podepsali všechno. S █████ se zná od dětství, neboť její tatínek byl myslivec stejně jako █████. S oběma manžely se příležitostně stýkala a proto jí přišlo normální, když ji manželé █████ požádali o setkání s tím, že potřebují důvěryhodnou osobu při podpisu důležitého dokumentu.
15. Obžalovaná █████ u hlavního líčení rovněž nevypovídala, i ona přečetla pouze své vyjádření, kdy ke dni █████ 2020 uvedla, že došlo k ověřování podpisů v █████, přítomni byli manželé █████ a další dvě svědkyně. Listina, na které ověřovala podpisy, byla nadepsána jako „závět'“. Neví, zda listinu viděla předtím, než na ní byly připojeny podpisy, avšak domnívala se, že všichni přítomní listinu podepisují až na místě. Následně ona vyplňovala ověřovací razítka, nechala ověřovací knihu kolovat kolem stolu za účelem podpisu přítomných a ti se do ní jeden po druhém podepisovali. Nemůže však vyloučit, že █████ připojil svůj podpis na listinu někdy dříve než na místě samém, tzn., že to mohlo být i v její nepřítomnosti. S ohledem na chování █████ neměla žádný důvod se domnívat, že by █████ nebyl s obsahem listiny velmi dobře seznámen a že listina neobsahuje jeho poslední vůli. Ověřování podpisů probíhalo v █████ kvůli zdravotnímu stavu █████ a pokud z její strany došlo k porušení nějakých povinností ze zákona o ověřování, rozhodně to nebylo proto, že by úmyslně komukoliv napomáhala nárokovat neadekvátní část dědictví. Potvrdila i to, že ověřovala podpisy █████ a █████ na předmětných směnných smlouvách téhož dne a za oba tyto úkony byl vystaven jeden společný příjmový doklad na částku 150 Kč (pět podpisů po 30 Kč).
16. Svědek █████ v přípravném řízení vypověděl, že vztahy mezi ním a jeho bratrem a manželkou jejich otce █████ a její dcerou █████ byly v poslední době špatné. On sám měl s otcem nadstandardní vztahy. Telefonovali si takřka denně, navštěvovali se, vozil ho. Poslední návštěva se uskutečnila u svědka doma v █████ i 2020. Když ho zavezl domů, █████ mu řekla, že už mu otce nikdy nepůjčí, a tak se i stalo, od té doby už spolu nikde nebyli. Naposledy si telefonovali, domnívá se, v █████ 2021. Pak byl otec několik dní, týdnů nedostupný, až jej otec nakonec sám kontaktoval dne 18. 2. 2021. Probírali spolu firemní věci. Přišlo mu, že volá tajně, bez vědomí manželky. Na █████ 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje █████.

nebylo otci dobře a svědka požádal, aby sjednal schůzku u právníků, aby sepsal poslední vůli. Byla domluvena schůzka. Mezitím se ale stav otce zhoršil a byl hospitalizován a otec požádal o odložení schůzky. Telefonicky však svědka ujistil, že sepsal ručně závět' a tu nechal doma a manželka [REDAKCE] o ní ví. Vše odkazuje podle zákona. Podle svědka hrozilo nebezpečí, že se tato závět' může ztratit a proto požádal [REDAKCE] o kopii této ručně psané závěti (závět' č. 2), ta mu existenci závěti zapřela. Otec byl našťvaný, ale věděl, že to vyřeší oficiálním sepsáním závěti u notáře, u kterého byl stále objednan.

17. K jednotlivým závětím se pak svědek vyjádřil souhrnně takto. O závěti ze dne [REDAKCE] 2020 (označované jako číslo 1) nevěděl, otec ho neinformoval, evidentně proto, že o ní sám nevěděl. Svědek se vyjádřil též k osobám [REDAKCE] a [REDAKCE]. Podle jeho vědomostí obžalovaná [REDAKCE] úzce spolupracovala a kamarádila s [REDAKCE] a je její podřízenou ve společnosti Karsit Agro. Obžalovaná [REDAKCE] je kamarádkou [REDAKCE] a obžalovaná [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]) rozhodně nebyla blízkou známou [REDAKCE] neboť ten ji popisoval nehezkými výrazy. Kamarádila se však s [REDAKCE]. Podle jeho názoru by si [REDAKCE] a [REDAKCE] jako svědky k sepsu závěti nikdy nepozval. Dle jeho povědomí a záznamů prožíval otec zdravotně kolem [REDAKCE] 2020 horší dny. O závěti ze dne 15. 11. 2020 se svědek dověděl ze shora jím již popisovaného telefonátu. Závět' ze dne 25. 11. 2021 (závět' číslo 3) sepsal otec u notáře v [REDAKCE] kam ho osobně zavezl. O závěti ze dne 16. 2. 2021 se svědek dověděl až při předběžném projednání dědictví, a to až při druhém slyšení, neboť při prvním zástupce [REDAKCE] tvrdil, že kromě závěti ze dne [REDAKCE] 2020 žádná jiná neexistuje. [REDAKCE] tam zaskočila informace, že existuje i závět' ze dne 25. 11. 2020 (číslo 3). Svědek pak podrobněji popisuje průběh jednání u notáře projednávajícího dědictví. Svědek [REDAKCE] se vyjádřil k technickým, resp. IT schopnostem otce rezervovaně, vše psal na papír nebo diktoval, tisknout sám by zřejmě nebyl schopen.
18. U hlavního líčení svoji výpověď víceméně potvrdil a podrobněji rozvedl jednak v tom směru, že si s otcem skutečně rozuměl, byl jeho pravou rukou a že otci ve firmě pomáhal a víceméně pro něj zařizoval důležité věci. Staral se o něho i v osobním životě, když měl zdravotní problémy a za posledních pět let se sblížili ještě více než předtím. Poté, co jeho otec zemřel, tak byl donucen z firmy odejít, což způsobila [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a jeden jeho syn, kdy [REDAKCE] se prezentoval jako právní zástupce obžalované [REDAKCE]. Oznámili mu, že ve firmě končí okamžitě s tím, že byl odvolán valnou hromadou ze dne 18. 2. 2021. Touto valnou hromadou měl být odvolán i [REDAKCE] z vedení firmy. Asi po třech hodinách nátlaku na jeho osobu [REDAKCE] podepsal dohodu o ukončení pracovního poměru. Když se na předmětnou listinu o výpovědi podíval, tak dospěl k závěru, že na ní není podpis jeho otce, podle jeho názoru to byl podpis [REDAKCE], která [REDAKCE] podepsala. S nevlastní sestrou [REDAKCE] měl původně neutrální vztah, který se však po nějaké době zhoršil a to v době, kdy se na scéně objevil [REDAKCE]. Potvrdil, že [REDAKCE] dlouhodobě situaci prezentovala tak, že všechno vybudovala ona s manželem, proto jim taky všechno patří a [REDAKCE] s [REDAKCE] nedostanou nic. K obžalované [REDAKCE] ještě dodal, že je pravdou, že její otec se znal s jeho otcem z myslivosti, ale nějak se nenavštěvovali a s [REDAKCE] se nikdy [REDAKCE] nestýkal, netelefonoval apod. [REDAKCE] byla kamarádkou obžalované [REDAKCE], jezdila údajně často hlídat malou holčičku a [REDAKCE] ji neměl hodně rád, považoval ji za hloupou, rozhodně se s ní nepřátelil. Jeho názor na ni byl výrazně negativní. Pokud tedy jak [REDAKCE] tak [REDAKCE] říkají, že byly blízké přítelkyně jejich rodiny včetně jeho otce, tak to rozhodně není pravda a rozhodně by si tyto dvě osoby nepozval jako svědky k sepsání závěti. Obž. [REDAKCE] byla přímou podřízenou nové rodiny [REDAKCE] se kterými spolupracuje úzce dodnes. [REDAKCE] poslední rok života [REDAKCE] byla přítomna jeho návštěvám u nich doma, poslouchala, o čem si svědek s otcem povídají, předtím tomu tak nebylo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

K předložené audionahrávce uvedl, že si ji pořídil proto, že jej otec varoval před jeho ženou, neboť ta mu měla vyhrožovat, že firma je z půlky její apod. a proto mu otec říkal, aby byl ve střehu, opatrný, že by se na něj a na [REDAKCE] mohlo ze strany [REDAKCE] něco chystat. Jeho otec skutečně neuměl manipulovat s elektronikou, s počítači, telefon používal tlačítkový a s telefonem uměl akorát telefonovat. Na počítači neuměl prakticky pracovat vůbec, měl tam jeden program, který mu tam on nainstaloval a který se zabýval zbraněmi. Z tohoto důvodu je přesvědčen o tom, že jeho otec nemohl sepsat předmětnou závět' (závět' č. 1).

19. K závěti č. 3 uvedl, že rozhodně neovládal svého otce a nevnucoval mu, aby jeli sepsat tuto závět', byl to nápad [REDAKCE] neboť s těmito právníky z [REDAKCE] spolupracoval dlouhodobě. Jelikož viděl závět' č. 1 a viděl, na kterém místě je podpis jeho otce, tak nabyl přesvědčení (kromě jiného), že tuto závět' nemohl sepsat jeho otec, neboť ten by se podepisoval přímo pod text. Podle něj byl [REDAKCE] od poloviny [REDAKCE] 2020 do asi prvního týdne v [REDAKCE] ve velmi špatném psychickém stavu, který měl vliv i na jeho myšlenkové pochody.
20. K závěti č. 2 uvedl, že mu volal otec z nemocnice, že má špatné výsledky a musel zůstat v nemocnici na pozorování a z toho důvodu svědek odvolal návštěvu [REDAKCE] u notáře a při té příležitosti mu [REDAKCE] sdělil, že sepsal závět' vlastní rukou, kde uvádí vše podle zákona. Říkal mu, ať se nebojí, že závět' nechal doma, že [REDAKCE] s obsahem souhlasí. Když ji svědek požádal o kopii, tak ona mu řekla, že [REDAKCE] žádnou závět' nesepsal, že je mimo a že si vše vymýšlí. Konkrétně mu říkala, že [REDAKCE] je často mimo, neříkala, že to bylo pouze v jeden den, že údajně si nic nepamatuje, zapomíná a proto nemohl ani žádnou závět' sepsat. Podle jeho tvrzení [REDAKCE] nikdy nenechal za sebe podepisovat nikoho jiného, podepisoval vždycky sám sebe a pokud zjistil, že ho někdo, např. na faktuře, podepsal, tak ho to velice rozčílilo. Osobně slyšel, jak takto vynadal kvůli podpisům [REDAKCE]. Když pak s otcem celou věc kontrolovali ve firemních materiálech, tak byl hodně rozzlobený z toho, že takových podpisů je víc a divil se, jakým právem si dovozuje [REDAKCE] jej podepsat. Svědek byl [REDAKCE] ve společnosti Karsit holding, dnes Karsit s.r.o., a rovněž v představenstvu Karsit Group, kde byl [REDAKCE] několik let. Paní [REDAKCE] byla hlavní [REDAKCE] společnosti Karsit holding, s.r.o. a byla pravou rukou [REDAKCE] v oblasti investic a peněz. O [REDAKCE] se dozvěděl až před smrtí svého otce, který ho před ním varoval, nikdy však nebyl členem firmy. Podle [REDAKCE] si jej měla najmout [REDAKCE]. Za posledních asi 10 let svého života jeho otec jednal pouze s advokátní kanceláří Havel z Prahy, jiného právníka neměl. K notáři do [REDAKCE] jeli proto, že [REDAKCE] zapřela závět' č. 2, nechtěla mu ji dát a proto se rozhodl vše vyřešit notářsky sepsanou závětí a přispělo k tomu i to, že se k němu v poslední době [REDAKCE] chovala velmi nehezky. Dokonce se dozvěděl, že mu měla z účtu neoprávněně vybírat velké částky peněz a proto notáři nadiktoval závět' ve znění, jak ji nadiktoval.
21. Skutečnost, že [REDAKCE] zatajila závět' č. 2 dovozuje z toho, že mu o ní řekl jeho otec s tím, že [REDAKCE] o ní ví, že ji nechal doma, avšak [REDAKCE] mu ji vydat nechtěla. Potvrdil, že [REDAKCE] jej před [REDAKCE] varoval dlouhodobě, nejen v tom uvedeném telefonátu. Při sepisování závěti č. 3 (v [REDAKCE] 2020) byl podle svědka jeho otec v dobré kondici, absolvoval i schůzku v [REDAKCE], získal výpisy z účtů a on pak zjistil, že mu manželka [REDAKCE] vyvedla několik milionů za posledního půl roku života na svůj účet. O zdravotním stavu svého otce svědek mluvil s [REDAKCE], který je onkolog a dlouhodobě [REDAKCE] léčil. Otázku psychických problémů [REDAKCE] však [REDAKCE] odborně neřešil, pouze mu sděloval svůj osobní názor. Jeho otec před spolupracovníky a známými prezentoval, že nástupcem bude [REDAKCE]. Při jednání u notářky se nezmiňoval o závěti č. 2, protože ji neměl v ruce, a to ani kopii, takže neměl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

fakticky žádný důkaz o tom, že obžalovaná [REDAKCE] tuto závěť má. Otec mu skutečně do telefonu pouze řekl, že sepsal závěť podle zákona, bylo to pár dní před nástupem do nemocnice, mluvil pouze o jedné závěti, o více závětech nemluvil. Z toho svědek dovozuje, že kdyby věděl o závěti č. 1, tak by nemluvil o závěti, ale o závětech. Podle svědka byl [REDAKCE] v [REDAKCE] 2020, kdy podepisoval závěť č. 3 v dobrém zdravotním stavu, i když připustil, že se u něj zdravotní stav měnil prakticky během několika dní. Potvrdil, že ošetřující lékař jeho otce ([REDAKCE]) mu řekl, že dle jeho názoru trpí otec [REDAKCE] demencí, ale že není odborník, že má pouze podezření. Potvrdil, že v [REDAKCE] 2020 poté, co byl vyhozen z firmy, firmu prakticky ovládla [REDAKCE] společně se svým manželem [REDAKCE] a ti byli přímí nadřízení obžalované [REDAKCE]. Ta měla respekt z obžalované [REDAKCE] a podle názoru svědka by se jí nikdy neodvážila říci ne, pokud by ji o něco požádala. Byl svědkem toho, že paní [REDAKCE] ověřovala podpis [REDAKCE], aniž on by byl přítomen a [REDAKCE] mu říkala, že to nevádí. Podle jeho názoru se jednalo o pravidelnou věc, nijak výjimečnou. [REDAKCE] dělala vše pro to, aby se stala po [REDAKCE] osobou ve firmě Karsit a v tomto úzce spolupracovala s [REDAKCE], která se prezentovala tím, že tuto firmu bude řídit ona po smrti svého manžela. [REDAKCE] měla a má přátelský vztah s [REDAKCE], s [REDAKCE] měla vztah neutrální, víceméně pracovní. Svědek potvrdil, že obžalovaná [REDAKCE] závěť č. 2 svému manželovi nevydala, i když to po ní chtěl a proto byla sepsána závěť č. 3. Opakovaně uvedl, že paní [REDAKCE] nebyla rodinnou přítelkyní, nezúčastňovala se, pokud on ví, rodinných akcí, je však možné, že byla kamarádkou [REDAKCE], avšak nikoliv [REDAKCE]. Zopakoval, že [REDAKCE] neměl v oblibě [REDAKCE], říkal o ní, že to je hrozná ženská, navíc je hloupá a údajně říkal [REDAKCE], že pokud s ní bude kamarádit, tak bude hloupá stejně jako ona. Pokud se [REDAKCE] účastnila nějaké akce, tak to byly akce, které pořádala [REDAKCE], jeho otec nikdy žádné akce nepořádal a pokud ano, tak to byly firemní akce, na kterých ani ona, ani [REDAKCE] nebyly. Podle něj je [REDAKCE] kamarádkou [REDAKCE] neboť ta mu to tak prezentovala.

22. [REDAKCE], syn [REDAKCE] z prvního manželství, v přípravném řízení uvedl, že v posledním roce života otce vídal v práci, pokud to zdravotní stav otce dovozoval. Konzultovali spolu pracovní věci a např. také myslivost, která je spojovala. V roce 2020 se vídali cca 1x měsíčně v práci, od [REDAKCE] otce ale [REDAKCE] již do firmy nepouštěla. Bratr [REDAKCE] byl od dětství otcův oblíbenec a postupně jeho pravá ruka, v závěru pak i pečovatel a řidič. V posledním půlroce z bratra otec udělal [REDAKCE] Karsit Group SE. Ve vztahu s manželkou [REDAKCE] to mezi otcem a ní bylo již delší dobu poněkud divoké. Dcera [REDAKCE] se otcovi narodila, když mu bylo 50 let, a byla jeho „mazlíček“ do doby, než s ní v dospívání začaly problémy. Pak se jejich vztah měnil, gradovalo to poslední 2, 3 roky. Svědek se vyjádřil též ke svému vztahu s [REDAKCE] a nevlastní sestrou [REDAKCE]. Vyjádřil se též k technickým schopnostem zesnulého [REDAKCE]. Ten si s výpočetní technikou vůbec nerozuměl a měl na to lidi. Vše diktoval. O závěti číslo 1 se svědek dověděl až od bratra, který se o ní dověděl až v dědickém řízení. Pokud jde o závěť číslo 3, o té mu bratr říkal a současně mu tlumočil otcův vzkaz, aby si nemyslel, že je otec nespravedlivý. Od [REDAKCE] pak ví, že [REDAKCE] nechtěla dát [REDAKCE] kopii závěti z 15.11.2020 (závěť číslo 2) a tak se otec naštvál a sepsal závěť ze dne 25. 11. 2020 (závěť číslo 3). O závěti ze dne 16. 2. 2021 (závěť č. 4) taktéž před dědickým řízením žádnou informaci neměl.
23. U hlavního líčení svoji výpověď potvrdil a nad rámec toho uvedl, že skutečně měl jeho otec svoji dceru [REDAKCE] rád, ale jejich vztah se měnil v době dospívání [REDAKCE], když začínala mít nějaké problémy ve škole apod., ale bližšího nic neví, protože se mu otec nesvěřoval. V době sepsání závěti už byl jeho vztah k dceři hodně ochladnutý, neboť [REDAKCE] používala různé podvody k tomu, aby získala různé výhody. [REDAKCE] kritizoval za způsob života nejen dceru [REDAKCE], ale i jejího manžela a svoji manželku. Konkrétně k [REDAKCE] měl velice Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

špatný vztah, byť z počátku se mu zamlouval, ale to se postupem času měnilo. Poznal, že [REDAKCE] se snaží z něho vytáhnout peníze a že zpracovává i svoji manželku (dceru [REDAKCE]) k tomu, aby mu pomohla peníze získat. O závěti č. 2 mu řekl jeho bratr [REDAKCE] s tím, že jeho otec měl sepsat nějakou závěť, kterou měl dát manželce a tu zaúkoloval tím, aby kopii dala [REDAKCE]. Ta to však odmítla, řekla, že mu žádnou závěť nedá. Ohledně [REDAKCE] svědek vypověděl, že dle jeho názoru jeho otec ji příliš neznal, znal spíše jejího otce, rozhodně to nebyl nějaký blízký vztah. Co se týká [REDAKCE], tak na tu otec strašně nadával, říkal své manželce, že [REDAKCE] ji akorát využívá a bytostně ji nesnášel. [REDAKCE] i [REDAKCE] však byly kamarádky [REDAKCE]. Jeho otec mu nikdy nic o závěti č. 1 neříkal, nikdy nemluvil také o tom, že závěť by měla být tajná. Podle jeho názoru je alarmující, že podpis na závěti č. 1 je umístěn vpravo dole, neboť jeho otec vždy říkal, aby podpis byl umístěn přímo pod textem tak, aby nemohlo dojít k nějakému doplňování listiny. [REDAKCE] by nikdy nedal souhlas k tomu, aby ho jeho manželka na nějakých listinách podepisovala. Dle tohoto svědka se [REDAKCE] ani nedozvěděl o tom, že se vdala jeho dcera, na svatbu nebyl nikdo z rodiny pozván. Jeho bratr [REDAKCE] byl s otcem stále v úzkém kontaktu a to i po rozvodu [REDAKCE]. Ohledně jednání o dědictví u notářky uvedl, že [REDAKCE] zastupoval [REDAKCE], který předložil závěť č. 1 s tím, že všechno patří [REDAKCE]. Nicméně, když [REDAKCE] předložil doklad o tom, že správcem pozůstalosti je on, tak [REDAKCE] znejistěl a následně se objevila závěť č. 4. Tyto informace má od svého bratra. Nicméně se to dozvěděl i od dalších lidí, takže to ví i z doslechu. On sám svého otce nikdy nepodepisoval, podle jeho názoru by si to nedovolil ani nikdo jiný z jeho zaměstnanců. Potvrdil, že měl s otcem konflikt kvůli tomu, že si [REDAKCE] koupila luxusní Mercedes, neboť předtím mu otec nechtěl koupit terénní Pick Up, avšak časem se zjistilo, že o koupi daného Mercedesu jeho otec neví a následně se mu jeho otec omluvil poté, co zjistil, že skutečně měl svědek pravdu. Co se týká vztahu jeho otce s dcerou [REDAKCE], tak zde vycházel ze tří zdrojů a to jednak z informací od svého bratra, jednak z toho, co se povídalo na veřejnosti a z toho, co mu říkal jeho otec. Co se týká závětí, tak měl informace většinou od svého bratra a to proto, že ten byl v úzkém kontaktu se svým otcem, neboť pro něj pracoval, staral se o něj. Potvrdil, že mu jeho bratr říkal, že mu [REDAKCE] nechce dát kopii závěti č. 2, byl z toho poměrně špatný, on sám však obsah závěti neznal. Ke zdravotnímu stavu svého otce vypověděl, že je pravdou, že byl dlouhodobě nemocný, poslední dva roky před jeho smrtí to bylo nahoru, dolů a jeho zdravotní stav měl spíše zhoršující se tendenci. Jeho otec nepracoval na počítači, měl na to lidi, ani nikdy neviděl, že by si tisknul nějaký text.

24. V přípravném řízení [REDAKCE] jako svědkyně uvedla, že [REDAKCE], [REDAKCE], stejně tak jako [REDAKCE] jsou rodinné kamarádky. Ke vztahům v rodině vypověděla odlišně od toho, co uváděli svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Podle jejího tvrzení měl [REDAKCE] k oběma jejím bratrům značné výhrady. Otec o tom, jak chce uspořádat majetek po své smrti, mluvil kontinuálně a vždy byla jeho vůle stejná. Chtěl, aby její matka byla otcova nástupkyně a po ní ona. Na den [REDAKCE] 2020 si pamatuje, měla těhotenskou nevolnost, a tak otec s matkou odjeli do [REDAKCE] řešit závěť sami. Otec chtěl za svědky [REDAKCE] a [REDAKCE]. Kromě této závěti svědkyně ví ještě o závěti z 16. 2. 2021, o jiné nevěděla. [REDAKCE] na otce podle jejího hodně tlačil, šlo mu o majetek. Otec naopak chtěl následovníka v podnikání, a to mu [REDAKCE] díky své orientaci nemohl splnit. Podnikání vybudovali otec spolu s matkou. Otec s matkou za sebe často i podepisovali listiny.
25. U hlavního líčení vypověděla svědkyně prakticky shodně s tím, co je uvedeno výše. K dotazům dodala, že podle jejího názoru to byl [REDAKCE], který donutil svého otce sepsat závěť č. 2 a 3. Domnívá se to proto, že tyto závěti nevyjadřují vůli [REDAKCE] tak, jak ji poslední dobou prezentoval. Podle jejího názoru měl [REDAKCE] dobrý vztah s jejím manželem. Co se týká vozu Mercedes tak podle jejího vyjádření to mělo být tak, že koupě Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

bude tajná kvůli tomu, aby to nezjistil [REDAKCE], ale rozhodně s tím její otec souhlasil. Nicméně se to [REDAKCE] dozvěděl, začal dělat scény a proto se nakonec rozhodli, že auto se napíše na firmu jejího manžela. Uvedla, že v prodejně Mercedesu se s otcem přímo domlouvala na jeho koupi a že byl přítomen pan [REDAKCE]. Co se týká [REDAKCE] a [REDAKCE], tak zopakovala, že se jedná o rodinné známé, se kterými se stýkali na různých oslavách. Potvrdila, že její otec používal klasický tlačítkový telefon, chytrý telefon sice měl, ale pracovat s ním nechtěl. Podle jejího tvrzení [REDAKCE] chtěl, aby vedení firmy po jeho smrti přešlo na ni, na jejího manžela a jeho manželku. Proč její otec převedl akcie firmy přímo na ni a nikoliv na matku, to neví. Ví o tom, že [REDAKCE] byl právník jejího otce a následně s ním začala spolupracovat i ona a její matka. Co se týká vztahu [REDAKCE] k jejímu manželovi, tak ten byl podle jejího názoru velmi špatný, neustále jejího manžela pomlouval, asi proto, že ona jako nejmladší dítě [REDAKCE] ho nahradila v roli oblíbence svého otce. Ona sama žádné pokyny paní [REDAKCE] nedávala, ani ji nijak neukolovala. Podle jejího názoru její otec trpěl tím, že [REDAKCE] je homosexuál, což ovlivnilo jejich vzájemný vztah. Vypověděla, že její otec věděl o tom, že [REDAKCE] chce z firmy odejít a chce jít učit do [REDAKCE] a byl za to svým způsobem i rád. Co se týká závěti č. 1, tak uvedla, že měla původně rodiče odvézt do [REDAKCE], nicméně jí ráno nebylo dobře z důvodu těhotenství, ale věděla, že jedou do [REDAKCE] sepsat závět'. Skutečnost, že závět' byla poslána do úschovy paní notářce do jižních Čech, řešili její rodiče s [REDAKCE]. Nicméně neví, kdo konkrétně tu závět' zasílal. Na závěr uvedla, že [REDAKCE] má malou dceru [REDAKCE] a tu měl její otec velice rád.

26. [REDAKCE], která je notářkou v [REDAKCE] v přípravném řízení popsala okolnosti přijetí závěti ze dne [REDAKCE].2020 (závěť č. 1) do její notářské úschovy. Žádost o úschovu jí přišla dne 22.4.2020 poštou. Žadatel byl uveden [REDAKCE]. Svědkyně konstatovala obsah jí sepsaného protokolu, v němž je mimo jiné uvedeno, že ze závěti není zřejmé, zda zůstavitel před svědky prohlásil, že listina obsahuje jeho vůli. V poučení se pak uvádí, že žadatel může kdykoli za svého života notářku požádat o vydání závěti. Protokol byl zaslán pořizovateli na udanou adresu. [REDAKCE] jinak nezná, nikdy ho neviděla. [REDAKCE] zná ze své praxe od roku 2018/2019. Ohledně požadavku na notářskou úschovu byla kontaktována [REDAKCE] asi 1 až 2 měsíce před tím, než jí žádost se závětí fakticky byla doručena. Skutečnost, že na doručence protokolu je podepsána [REDAKCE], neřešila. Později doplnila, že notářský řád neukládá takovou zásilku doručit, pouze zaslat. Dále rozvinula, že pan [REDAKCE] ji nejprve oslovil telefonicky, zda by přijela závět' sepsat do místa bydliště pořizovatele. Jako důvod, proč právě notářka z [REDAKCE], uvedl možný únik informací. Ona jeho požadavek odmítla. Jednak byl covid, jednak kvůli vzdálenosti. Doporučila, aby zůstavitel sepsal závět' s nějakým notářem z bližšího okolí a [REDAKCE] vysvětlila i alternativní možnost. Tou by bylo vyhotovení tištěné závěti podepsané dvěma svědky. Dne 14.4.2020 jí pak [REDAKCE] poslal ke schválení znění žádosti o úschovu, kde mu změnila označení dopisu, což akceptoval. Pak [REDAKCE] psal email až 5.5.2020, kde evidentně v reakci na její poznámku, že ze závěti není zřejmé, zda a co [REDAKCE] před svědkyněmi prohlásil (viz výše) se zajímal, zda by nebylo vhodné, aby svědci prohlášení, že se jedná o poslední vůli zůstavitele, učinili již nyní. Pokud policejní orgán konstatoval, že mail obsahuje hlavičku, z níž lze dovozovat, že mohl být vytvořen přeposláním mailu obdrženého několik minut před tím od [REDAKCE], textem tohoto původního mailu svědkyně nedisponuje, nebyl připojen. Svědkyně následně, zřejmě telefonicky, [REDAKCE] upozornila, že pokud chce předejít problémům, je vhodné sepsat závět' notářským zápisem.
27. U hlavního líčení se tato svědkyně od své výpovědi v přípravném řízení neodchýlila. Potvrdila, že s [REDAKCE] se znala pracovní, domnívala se, že je advokát a bylo to poprvé, co ji požádal o přijetí věci do úschovy. [REDAKCE] jí říkal, že ji oslovil proto, že [REDAKCE] je známý v místě bydliště a nechtěl, aby jeho závět' byla známa. Neviděla na Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

tom nic neobvyklého. Ona sama s [REDACTED] nikdy nejednala. [REDACTED] jí neříkal, zda závěť psal [REDACTED], pouze ji požádal, aby byla přijata do úschovy. Ona sama doporučila [REDACTED], aby případně [REDACTED] sepsal závěť formou notářského zápisu, která je nezpochybnitelná. Není neobvyklé, že dostane žádost o sepsání závěti od příbuzných zůstavitele, kdy o tom zůstavil ani nemusí vědět.

28. Tato svědkyně předložila rovněž notářský zápis N 101/2020 včetně obálky, ve které byla doručena žádost datovaná dnem 1.4.2020 o přijetí závěti do notářské úschovy, protokol ze dne 22.4.2020 o přijetí listiny o právním jednání zůstavitele pro případ smrti do úschovy notáře, obsahující i vyúčtování ve výši 1 573 Kč a doručenkou o zaslání tohoto protokolu žadateli, fakturu na tuto částku vystavenou 30.4.2020 na jméno [REDACTED] potvrzení, že k úhradě této částky došlo z účtu [REDACTED], e-mailovou korespondenci s [REDACTED] z AK Soják and Partners. Uvedenou platbu 1 573 Kč z účtu [REDACTED] realizovala coby oprávněný disponent [REDACTED], jak je doloženo na č.l. 893.
29. [REDACTED] jako svědek v přípravném řízení vypověděl, že pracuje jako notář v [REDACTED] a o závěti ze dne [REDACTED] 2020 mu není nic známo. Pro rodinu [REDACTED] vyřizoval korporátní zápis do obchodního rejstříku a s tím související notářské zápisy. U této příležitosti viděl osobně i pana [REDACTED], zápisy sepsával u něj doma ve [REDACTED]. Fyzicky na tom byl pan [REDACTED] špatně, mentálně mu přišel v pořádku, dokázal komunikovat a sdělit, co má být předmětem zápisu. O žádné závěti se v tu dobu nezmiňoval. Po tomto jednání ho pak někdo oslovil mailem, nabyl dojmu, že to byl advokát, zda by uložil do úschovy závěť. Nicméně konkrétně se nedohodli. Víc informací, než v uvedené e-mailové komunikaci, nedostal. Připouští, že v této souvislosti mohl hovořit telefonicky i s paní [REDACTED], řešili zřejmě zdravotní stav pana [REDACTED] a případný termín převzetí závěti. Předložil orgánům činným v trestním řízení e-mailovou komunikaci mezi ním a [REDACTED] ze dne 9.2.2021 (týkající se uvedených korporátních úkonů) a ze dne 23.2. a 24.2.2021 týkající se případného převzetí do úschovy závěti (evidentně té z 16.2.2021). Pan [REDACTED] sděluje, že [REDACTED] prosí, aby se v obsahu závěti „moc nepitvali“. [REDACTED] rovněž notáři připomíná, že o vyzvednutí závěti se notář již telefonicky bavil přímo s [REDACTED] s tím, že chtějí, aby si notář závěť bez dalšího vysvětlování či rozboru převzal a uložil do úschov závěti.
30. U hlavního líčení vypověděl shodně s tím, co je uvedeno shora a dále doplnil, že z e-mailové komunikace, která je výše zmíněna si dovodil, že by měl zajet přímo do [REDACTED] a osobně vzít závěť do úschovy. Kdo to po něm přesně chtěl, to neví, rovněž tak neví, proč o vyzvednutí této závěti (závěť č. 1) jednal s paní [REDACTED] a ne s panem [REDACTED]. S [REDACTED] se viděl v [REDACTED] 2021. Když se o této závěti bavil s [REDACTED], tak ten už byl dost nemocný. Nedokázal vysvětlit, proč mu v e-mailové komunikaci [REDACTED] píše, aby se v obsahu závěti moc nepitvali, že paní [REDACTED] z toho má strach. Nijak zvlášť to neřešil.
31. Vzhledem k tomu, že v přípravném řízení učinila čestné prohlášení paní [REDACTED] [REDACTED] ve kterém uvádí, že slyšela rozhovor mezi [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] kde [REDACTED] říká panu [REDACTED] „jestli se ti to v příštím týdnu povede, tak se bude divit“, byla tato svědkyně vyslechnuta v průběhu hlavního líčení a ve své výpovědi potvrdila, že si na své čestné prohlášení vzpomíná, netuší však, o co přesně se jednalo. Podle jejího vyjádření se [REDACTED] s [REDACTED] znali osobě, dokonce po smrti [REDACTED] ho viděla v Karsitu, vystupoval tam jako právní zástupce z pověření paní [REDACTED]. Nikdy však oficiálně za firmu nevystupoval, spíše se staral o dědictví. Že by se [REDACTED] znal s [REDACTED], o tom jí není nic známo. Ona pracovala v Karsitu jako [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] byl jejím nadřízeným. Pracovala zde od roku 2014 do r. 2021. Nebylo běžné, že by za [REDACTED] někdo podepisoval faktury, ale ví, že [REDACTED] to tak dělala a to hlavně v divizi služeb. Toto se [REDACTED] nelíbilo, byla společně s [REDACTED] přítomna Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

tomu, když [REDACTED] mluvil se svojí manželkou telefonem a byl značně rozčilen, když se dozvěděl, že ona podepsala nějaké faktury za něj. Pokud se ona bavila s [REDACTED] o osobních věcech, tak ten se jí občas svěřoval a opakoval jí, že by chtěl, aby dědictví bylo podle zákona a že chtěl, aby zbraně a hájovnu dostal [REDACTED]. Říkal jí, že chce sepsat závěť s právníky, aby to bylo všechno v pořádku. Z jeho řeči vyplynulo, že chtěl, aby jeho manželka a dcera měly divizi služeb a firmy Karsped a Karsit by měli na starosti jeho synové [REDACTED] a [REDACTED]. Podle jejího názoru [REDACTED] věřil ze svých dětí nejvíce. [REDACTED] nesouhlasil se vztahem dcery [REDACTED] s [REDACTED], rozhodně nechtěl, aby [REDACTED] přebral Karsit. [REDACTED] bral [REDACTED] vždy jako toho, kdo by měl firmu převzít, říkal to i různým dodavatelům a proto ho udělal i [REDACTED]. S [REDACTED] byla v kontaktu poměrně pravidelně několikrát týdně, někdy osobně, někdy telefonicky. Naposledy s ním hovořila v [REDACTED] 2021, v té době už do firmy jezdil minimálně. V době, kdy už nebyl tolik ve firmě, tak firmu prakticky řídil [REDACTED]. Ohledně telefonu, který měl [REDACTED] se svojí manželkou kvůli tomu, že podepisovala za něj faktury, potvrdila, že byl hodně rozčilený, křičel na ni a následně potom všechny faktury překontroloval, zda je podepisoval on nebo někdo jiný. O valné hromadě, kterou měli být odvoláni [REDACTED] a [REDACTED], ona nic neví, pouze pak viděla listinu, kde to bylo napsáno, [REDACTED] jí o tom nic neříkal.

32. Svědkyně dále potvrdila, že [REDACTED] měl pohledávku ke společnosti Karsit Group, které odprodal své podíly a v té době za ní přišla [REDACTED] a ptala se jí, zda o této pohledávce vědí [REDACTED] a [REDACTED]. Bylo to už po smrti [REDACTED] někdy v [REDACTED] nebo v [REDACTED]. Ona jí na to sdělila, že [REDACTED] o tom ví, neboť tu smlouvu vypracovali právníci [REDACTED]. Na to jí [REDACTED] řekla, že to je špatné, že si půjde hledat strom, na kterém se oběsí. V tomto případě se však nejednalo o smlouvu o postoupení k pohledávce pro [REDACTED] [REDACTED]. Dle svědkyně se nejednalo o vůli [REDACTED] [REDACTED] takto s pohledávkou nakládat. Vyplyvá to i z toho, že na pokyn [REDACTED] udělala přehled pohledávek, které [REDACTED] měl a zde o žádné pohledávce pro [REDACTED] nic nebylo a následně jí předložil [REDACTED] papír s tím, že je věc přepsaná na [REDACTED] a to i přesto, že několik dní předtím se jí [REDACTED] ptala, zda o pohledávce někdo ví. Ona [REDACTED] viděla poprvé ve firmě v [REDACTED] 2021 po smrti [REDACTED], kde vystupoval jako právní poradce nové rodiny, která firmu přebírá. K předmětné koupi vozidla Mercedes [REDACTED] uvedla, že jí volal [REDACTED] a vynadal jí, proč se za peníze firmy kupuje tak drahé vozidlo, ona však zjistila, že z firemních účtů, které má ona na starosti, peníze neodešly. Následně jí volala [REDACTED] a [REDACTED] s tím, aby řekla [REDACTED] [REDACTED], že se jednalo pouze o pronájem, což však odmítla, protože to nebyla pravda. Pokud by vozidlo objednával [REDACTED], tak by musel vědět i o té platbě, což zjevně nevěděl, když jí do telefonu následně vynadal. Pokud [REDACTED] řešil nějaké právní věci včetně sepsu závěti, tak je jí známo, že spolupracoval s právní kanceláří v [REDACTED]. Ohledně smlouvy o postoupení pohledávky ještě uvedla, že dostala od [REDACTED] papír, kde byl podepsán [REDACTED] a že veškerou pohledávku postupuje [REDACTED]. Přišlo jí to divné, neboť [REDACTED] měla obavy z toho, jak vyplatí syny [REDACTED] v případě, že by se to dědilo. [REDACTED] používal starý tlačítkový telefon, měl problém i napsat SMS zprávu, nikdy ho neviděla pracovat s počítačem, ani si nikdy nic netiskl sám. Dokonce si nevšimla, že by [REDACTED] měl nějaký počítač. Čestné prohlášení, které sepsala po dohodě s [REDACTED], který jí však nijak neovlivňoval v tom, co tam má napsat. Její vztah k panu [REDACTED] byl pracovní, vážila si ho, občas se jí i svěřoval s osobními věcmi, např. o [REDACTED] [REDACTED], která mu údajně lhala o tom, že vystudovala vysokou školu. Podle jejího názoru [REDACTED] mluvil o [REDACTED] i s obchodními partnery, podle jejího názoru se jednalo o Škodu Auto, proto [REDACTED] do firmy dosadil jako [REDACTED]. Když jí [REDACTED] něco říkal o dědictví, tak jí vždy říkal, že chce, aby to bylo podle zákona,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

aby se na nikoho nezapomnělo. Podle svědkyně se podpis [REDACTED] ke konci života měnil s ohledem na jeho zdravotní stav. Podle jejího vyjádření [REDACTED] vždy podepisoval investice a ostatní běžné faktury podepisoval [REDACTED].

33. [REDACTED] (dříve [REDACTED]) notářský kandidát dnes již zesnulé notářky [REDACTED] [REDACTED] projednávající dědictví před tím, než toto projednání bylo postoupeno notáři Mgr. Součkovi v přípravném řízení jako svědkyně popsala přípravu a průběh předběžného šetření ohledně dědictví. Po skončení prvního jednání předběžného šetření do kanceláře volal pan [REDACTED], že pozůstalá manželka doma nalezla závět' ze dne 16. 2. 2021 (číslo 4). Bylo domluveno, že ji v odpoledních hodinách přinese.
34. U hlavního líčení tato svědkyně potvrdila to, co uvedla v přípravném řízení. Předběžné jednání trvalo od 8 hodin do 9.40 hod., v průběhu tohoto jednání se právní zástupce [REDACTED] [REDACTED] dozvěděl o závěti sepsané notářským zápisem a asi pět hodin na to jí přinesl další závět' ručně psanou. Ptala se účastníků, zda je k dispozici ještě nějaká jiná závět' a [REDACTED] i [REDACTED] uvedli, že neví. Přesto pět hodin na to [REDACTED] přinesl závět' č. 4. Následně jejich kanceláři byl spis odejmut pro podjatost. Občas se stává, že závět' je v úschově i u notáře, který není z regionu. Podle ní není běžné, že by se za tak krátký čas po skončení předběžného jednání našla další závět', ovšem vyloučit to nemůže. Zopakovala, že ručně psaná závět' (závět' č. 4) byla do jejich kanceláře doručena až poté, co byli účastníci seznámeni se závětí psanou u notáře (závět' č. 3). Potvrdila, že ze zákona není povinnost mít ověřené podpisy na závěti. Podle jejich zkušeností a znalostí bývá závět' sepsaná u notáře silnější, než vlastnoručně psaná závět' a to proto, že notář zkoumá, zda pořizovatel není v tísní, pod nátlakem a je jisté, že tato listina je pravá. Nicméně i závět' psaná vlastní rukou může být silnějším titulem, než závět' sepsaná u notáře. Pokud se při jednání ptala účastníků, zda je jim známo něco o další závěti, tak se ptala pouze na případnou existenci, nikoliv na její obsah.
35. Svědek [REDACTED] v přípravném řízení potvrdil, že vypracoval písmoznalecký posudek na pravost závěti ze dne 16. 2. 2021 (závět' č. 4) a to na základě objednávky [REDACTED] z 16. 9. 2021. V tomto posudku potvrdil, že tato závět' je sepsaná vlastní rukou [REDACTED], který ji rovněž sám podepsal.
36. U hlavního líčení výše uvedené závěry potvrdil. Materiály, které mu k tomuto znaleckému posudku [REDACTED] předal, obdržel někdy mezi 16. 9. a 6. 10. 2021. On sám byl u Okresního soudu v Náchodě nahlížet na originál této závěti a to 23. 9. 2021. Podle jeho vyjádření podpisy vykazují střední míru variability. Je individuální, zda zdravotní stav pisatele ovlivní hlavní znaky posuzovaného písma.
37. Dále byli soudem ve věci vyslechnuti **svědci, kteří byli navrženi jednak obhajobou a jednak zmocněncem poškozeného** [REDACTED]. Byli vyslechnuti svědci [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (ti všichni na žádost obhajoby) a [REDACTED] [REDACTED] (tyto svědky navrhl zmocněnec poškozeného).
38. [REDACTED] vypověděl, že s [REDACTED] se zná více než 30 let, pracuje ve firmě Škoda Auto, kdy jejich firma byla největším odběratelem výrobků Karsitu. Potvrdil, že ke konci života se [REDACTED] zhoršoval zdravotní stav a v této době s ním na jednání jezdila jeho manželka [REDACTED]. Co se týká nástupce firmy, tak podle svědka vždy odkázal na svoji manželku. Ví o tom, že existují synové [REDACTED], ale [REDACTED] se nikdy nezmiňoval o tom, že by měli být jeho nástupci ve firmě. S [REDACTED] se stýkal v průměru 4x za rok. Zda měl [REDACTED] ve firmě Karsit nějakou funkci, to neví, on s ním však nejednal, nicméně po smrti [REDACTED] plánoval schůzku s [REDACTED] ohledně toho, jak to s firmou bude dál. Měli v plánu jednat se všemi pozůstalými, nikoliv konkrétně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

s [REDAKCE]. V současné době jednají s [REDAKCE] nebo s panem [REDAKCE]. Poslední tři roky jednal za Škodovku s panem [REDAKCE] pouze tento svědek. Že by ve Škodovce věděli, že by měl být nástupcem [REDAKCE], o tom neví.

39. [REDAKCE] jako svědek potvrdil, že se s [REDAKCE] zná dlouhou dobu, měli společný zájem myslivost. Podle jeho domněnky měl [REDAKCE] s dcerou [REDAKCE] výborný vztah, stejně tak měl skvělý vztah s manželkou. Podle jeho vyjádření počítal [REDAKCE] s tím, že po jeho smrti povede firmu jeho manželka, neboť ji spolu vybudovali. Zná i [REDAKCE], potvrdil, že po určité době měl [REDAKCE] s [REDAKCE] rozpory. O sepsání čestného prohlášení ho požádal advokát [REDAKCE], který mu pomohl i s jeho sepsáním. [REDAKCE] mu také říkal, že už má vše nalajnované ohledně pozůstalosti, mohlo to být 6 nebo 8 měsíců před jeho smrtí, možná i v jiný termín, jedná se pouze o hrubý odhad. Nedokázal vysvětlit, proč na čestném prohlášení se nezmiňuje o tom, že [REDAKCE] měl s [REDAKCE] rozpory, což uvedl u hlavního líčení. Potvrdil, že zná obžalovanou [REDAKCE] i [REDAKCE], s [REDAKCE] se setkal i při návštěvě u [REDAKCE].
40. [REDAKCE] uvedla, že se s [REDAKCE] seznámila někdy v roce 2010, následně ji [REDAKCE] zaměstnal v Karsitu, kde poznala i [REDAKCE]. Manželství [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo spokojené a měl rovněž hodně rád dceru [REDAKCE]. O svých synech moc nemluvil. Proč skončil [REDAKCE] v Karsitu, to neví. [REDAKCE] vždy mluvil o tom, že svého nástupce ve firmě má vyřešeného, ale víc k tomu neřekl. Osobně zná [REDAKCE], podle jejího názoru měl s [REDAKCE] dobré vztahy. Potvrdila, že k sepsání čestného prohlášení byla oslovena paní [REDAKCE] ale nikdo ji k ničemu nenutil. Proč čestné prohlášení nese-psal její manžel, který se s [REDAKCE] znal lépe, to neví. Potvrdila, že z počátku pracovala ve firmě jako strojní dělník, v současné době je na pozici mistra výroby, kam se dostala v [REDAKCE] 2021. Samozřejmě se jí tím zvedla i její mzda.
41. [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi uvedl, že je [REDAKCE] ve [REDAKCE] a s [REDAKCE] se znal asi od roku 2015, kdy spolu začali jednat o pracovních věcech. [REDAKCE] byla u některých jednáních ve [REDAKCE], stejně jako tam býval [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] jej poprosila, aby podepsal čestné prohlášení, které ona sama připravila. Když si to přečetl, něco proškrtali a zůstalo tam pouze to, co se skutečně stalo. [REDAKCE] mu říkal, že má strach o to, jak bude rozdělen majetek po jeho smrti, neboť věděl o sporech první a druhé rodiny. Při jednáních nekonkretizoval, kdo by měl být po něm vedoucím firmy. [REDAKCE] rozhodně [REDAKCE] neuváděl jako svého nástupce, on se ve firmě objevil až po jeho smrti.
42. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že dne [REDAKCE] 2020 viděl [REDAKCE] v areálu hotelu [REDAKCE] v této věci byl osloven [REDAKCE], která se ho ptala, zda si vzpomíná na datum, kdy se potkali, což on původně nevěděl, nicméně se podíval do diáře a datum si ověřil. S [REDAKCE] se znal proto, že byl jejich dodavatelem vína. Manžele [REDAKCE] ten den potkal na parkovišti, nikoliv před [REDAKCE]. Podle jeho názoru to muselo být dopoledne mezi devátou a desátou hodinou. Jejich setkání trvalo velice krátce. Do [REDAKCE] jezdil v průměru jednou za měsíc, obvykle se tam zdržel 10 až 15 minut. Datum, kdy se měl potkat s [REDAKCE] mu řekla [REDAKCE] a na základě toho si ho v diáři dohledal. Jaké bylo počasí a jaké měli na sobě oblečení, to si již s odstupem času nevybavil. Viděl, že manželé [REDAKCE] odchází do administrativní budovy, kde jsou kanceláře. Z obžalovaných zná podle vidění ještě [REDAKCE], která na různých akcích k němu chodila s [REDAKCE] na ochutnávku vína.
43. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že jednal s manželé [REDAKCE] za [REDAKCE] ohledně směny pozemků. Kdo a kde podepisoval směnné smlouvy, to neví, neboť nebyl přítomen. Vzpomněl si, že [REDAKCE] 2021 měl jednání v [REDAKCE], kam s ním původně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

měl jet i [REDACTED], ale ten pak nejel. Tím si je naprosto jist. Jemu osobně [REDACTED] nikoho z blízkých neoznačil jako svého nástupce. O své manželce mluvil dobře, stejně tak jako o dceři. O svých synech mluvil spíše v profesní rovině. Nikdy nezaznamenal, že by se [REDACTED] a [REDACTED] navzájem podepisovali. Potvrdil, že [REDACTED] využíval právní kancelář Havel Partners, jezdil tam s ním a často tam jezdil i [REDACTED]. V době smrti [REDACTED] již několik měsíců byl [REDACTED] firmy. Podle názoru svědka měl [REDACTED] 2020 spíše osobní jednání, i když si tím není úplně jist. Pan [REDACTED] byl blízkým přítelem [REDACTED].

44. [REDACTED] u hlavního líčení ve své svědecké výpovědi uvedla, že je bývalou [REDACTED] v hotelu [REDACTED] a byla podřízenou [REDACTED]. K dotazu soudu uvedla, že [REDACTED] vždy uváděl jako jediného svého nástupce [REDACTED]. Ve firmě pracovala od roku 2012 do 2014, považuje se za známou rodiny [REDACTED]. [REDACTED] říkal, že [REDACTED] dostane [REDACTED] a [REDACTED] bude řídit firmu a [REDACTED] zemědělství. Podle jeho vyjádření jediným schopným nástupcem ve firmě v případě jeho smrti je [REDACTED].
45. [REDACTED] jako svědek u hlavního líčení potvrdil, že byl ošetřujícím lékařem [REDACTED] od roku 2014. Zpočátku byla léčba úspěšná, avšak někdy v roce 2020 se jeho zdravotní stav zhoršoval a on doporučil neurologické vyšetření, neboť u něho nastávaly stavy zmatenosti. I přesto, že není psychiatr, tak bylo zřejmé, že zdravotní stav [REDACTED] se zhoršoval po stránce fyzické i psychické. Jelikož léčil [REDACTED] dlouho, tak si vytvořili bližší vztah.
46. [REDACTED] jako svědek u hlavního líčení uvedl, že je zaměstnán v Mercedesu a že Karsit byl jejich odběratel a s panem [REDACTED] se znal delší dobu a dobře. K vozidlu Mercedes [REDACTED] uvedl, že mu buď volala paní [REDACTED], nebo se u něho zastavila [REDACTED] s budoucím manželem a vybírali si vozidlo a byla sepsána smlouva, kterou musel podepsat [REDACTED]. Následně volal [REDACTED], ptal se, zda je vozidlo skutečně objednané a potom volal [REDACTED] který mu vynadal za to, že objednával vozidlo bez jeho souhlasu. Následně se vracela zálohová faktura a vozidlo mělo být napsáno na firmu Kaisertech. Jednoznačně z toho vyplynulo, že [REDACTED] o nákupu toho vozidla nevěděl. Potvrdil, že [REDACTED] jej navštívila asi před dvěma měsíci společně se svým právníkem [REDACTED] a chtěla po něm sepsat čestné prohlášení, nicméně žádný nátlak na něj nečinila. Jelikož smlouvu musel podepsat [REDACTED], tak se dohodl s [REDACTED], že tuto smlouvu odveze, nechá ji [REDACTED] podepsat a následně ji zase přiveze. Byla to výjimka, neboť v jiných případech, když obchodovali s firmou Karsit, tak vše podepisoval [REDACTED] před ním. [REDACTED] s ním až do zmiňovaného telefonátu o vozidle nemluvil. V současné době po určité odmlce opět probíhá spolupráce s Karsitem. K odmlce došlo kvůli tomu, že do jednání vstoupil pan [REDACTED] a svým chováním způsobil to, že s ním nikdo nechtěl jednat. [REDACTED] mu občas zavolal s tím, že si chce popovídat, mluvil i o tom, jak plánuje uspořádat záležitosti pro případ smrti, mluvil o tom, že správcem dědictví chce ustanovit [REDACTED]. S [REDACTED] k sobě měli hodně blízko a byl to právě [REDACTED], který by eventuálně měl na Karsit dohlížet. [REDACTED] byla u něho pouze jednou ve společnosti [REDACTED], v té době na tom byl [REDACTED] špatně, naprosto nevnímal a i přesto [REDACTED] chtěla, aby tam společně něco řešili, co se týká [REDACTED], on to však odmítl s ohledem na stav [REDACTED]. Mohlo to být tři až pět měsíců před jeho smrtí. Je pravdou, že [REDACTED] se u něho zastavoval v práci často, chtěl si jen povyprávět, rozhodně v případě, kdy tam byl [REDACTED] s [REDACTED], neřešili koupi nějakého auta. V žádném případě si ani neprohliželi auta v salonu, šli k němu rovnou do kanceláře a on je pak vyprovázel ven. [REDACTED] mu výslovně do telefonu řekl, že o objedávce na auto nic neví a že k tomu v žádném případě nedal souhlas. Návštěva [REDACTED] a [REDACTED] trvala poměrně krátce a to i s ohledem na to, že odmítl řešit [REDACTED] jak

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

chtěla [REDAKCE], návštěva byla neohlášená. [REDAKCE] jej navštěvoval i několikrát do měsíce, když přijel sám, tak se s ním bavil i o osobních věcech, když přijel s [REDAKCE], tak se svědek bavil převážně s [REDAKCE]. Bylo to i kvůli tomu, že jeho zdravotní stav se zhoršoval.

47. S ohledem na charakter trestné činnosti byl v této věci vypracován **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností**, který zpracoval Kriminalistický ústav ČR a z jeho závěrů vyplývá, že podpisy v ověřovací knize pod čísly [REDAKCE] a [REDAKCE] (podpisy ohledně směnných smluv a podpis [REDAKCE] ohledně závěti), jsou psány stejným inkoustem, na rozdíl od podpisů [REDAKCE] a [REDAKCE] (podpisy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]), které jsou psány jiným inkoustem. Není možné také zjistit, zda na závěti je použit stejný psací prostředek jako při podpisu v ověřovací knize pod č. [REDAKCE] (podpis [REDAKCE] ohledně závěti). Dále bylo zjištěno, že list papíru předložené závěti se mírně liší od předložených prázdných listů papíru s podpisem, neboť je zde mírně odlišná tloušťka, struktura formování papíroviny i rozměr formátu. Svědčí to o tom, že posuzované papíry pochází pravděpodobně z jiného zdroje, avšak může se jednat o jinou šarži papíru z téže výroby. Co se týká předložené závěti, tak bylo zjištěno, že mezi odstavce jsou vloženy nepravidelné velké mezery. Pro určení pořadí vyhotovení tiskového obrazu a podpisu je nutné analyzovat rozložení mikroskopických tiskových částic v psacích tazích podpisu a v jeho okolí. U tiskových částic v psacím tahu se určuje, zda jsou přepsány psací pastou, nebo zda jsou umístěny na povrchu psací pasty. K tomu jsou přiloženy dva příklady, byť bylo analyzováno větší množství částic a z těchto obrázků vyplývá, že částice situovaná ve středu papírového vlákna, na kterém se psací pasta výrazně leskne, se jeví černá, pravidelně zaoblená, což je typické pro částice uchycené na povrchu inkoustu. V psacím tahu podpisu se nacházejí tiskové částice typické pro případ, kdy byl tisk proveden až po vyhotovení podpisu. Povrch částic je často sférický a jeví se černý, případně s bělavým odleskem, oproti tiskové částice uchycené na povrch papíru a následně přepsané, jsou častěji zploštělé a zastřené metalicky zbarveným leskem. Z mikroskopické analýzy je patrné, že se v psacích tazích vyskytuje výrazně nižší množství tiskových částic než v okolní volné ploše, což rovněž svědčí pro bíanco vyhotovený podpis (doloženo snímkem detailu porovnání rozložení tonerových částic v okolí psacího tahu a v místě psacího tahu). Analýzou listin pomocí detektoru protlačených tahů bylo zjištěno, že na sporné závěti se v místě podpisu zůstavitele nachází další protlačený podpis obdobného charakteru, který se přenesl při podepisování jiného listu položeného na povrchu závěti. K tomu dochází obvykle při podepisování více výtisků téže listiny. Listiny ležely na sobě v pořadí list č. 17/516111 a 16/516111. Toto je rovněž dokumentováno zobrazením uvedených podpisů. Nelze určit, zda podpis [REDAKCE] uvedený na alografní závěti ze dne [REDAKCE] 2020 byl vyhotoven shodným psacím nástrojem jako podpisy [REDAKCE] v pravém dolním rohu na dvou kusech prázdných listů formátu A4 označených 16/516111 a 17/516111. Papír předložené závěti pochází pravděpodobně z jiného zdroje, než předložené dva kusy prázdných papírů formátu A4 opatřených podpisem [REDAKCE] v pravém spodním rohu. Na listě papíru se spornou závětí se nejprve nacházel podpis zůstavitele a teprve poté byl vyhotoven tištěný text listiny.
48. Na základě žádosti obhajoby byl vypracován **znalcem [REDAKCE] znalecký posudek z oboru kriminalistiky – technická expertíza písemností**, kdy znalec dostal za úkol přezkoumat závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Policie ČR, zvláště pak odpověď na otázku č. 5, tzn., zda se na závěti nacházel dříve tištěný text závěti nebo podpis zůstavitele [REDAKCE]. Podle znalce [REDAKCE] je závěr Kriminalistického ústavu ČR zcela nesprávný, nebyly nalezeny žádné důkazy, že na listě papíru se spornou závětí se nejprve nacházel podpis zůstavitele a teprve poté byl vyhotoven tištěný text listiny. Podle znalce byla nalezena řada důkazů, které svědčí, že s velkou pravděpodobností byl nejprve vyhotoven tištěný text listiny a až poté byl proveden podpis zůstavitele. Tento závěr nelze Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

udělat jako jednoznačný, ale pouze jako vysoce pravděpodobný, protože není možné pomocí přístrojového vybavení provést v současnosti spektrální vyhodnocení povrchu tonerových částic.

49. S ohledem na rozporné závěry obou výše uvedených znaleckých posudků soud přistoupil k osobnímu výslechu jednak znalkyně – zpracovatelky posudku Kriminalistického ústavu a jednak znalce [REDAKCE]. Soud se zabýval v případě posudku Kriminalistického ústavu i tím, zda splňuje formální požadavky pro to, aby mohl být jako důkaz použit a dospěl k závěru, že tomu tak je, neboť znalecký ústav dokladoval, z jakých důkazů při svém znaleckém zkoumání vycházel, dále uvedl, na základě jakých metod ke svým závěrům došel a jaká zařízení při zpracování znaleckého posudku použil. Rovněž zdůvodnil použití daných metod, které jsou ve znaleckém posudku uvedeny. Znalec [REDAKCE] ve svém znaleckém posudku uvedl pouze skutečnost, že použil standartní optické metody a popsal přístrojové vybavení.
50. **Znalkyně** [REDAKCE] (za KÚ P ČR) při svém výslechu potvrdila závěry podaného znaleckého posudku Kriminalistickým ústavem, potvrdila, že metodiky, které použili při zkoumání byly naprosto postačující. Co se týká závěru oponentního znaleckého posudku, tak vypověděla, že si není jistá, zda znalec [REDAKCE] měl k dispozici výběr správného mikroskopu, protože dle jejího názoru znalec [REDAKCE] přistoupil k danému problému ad hoc a částice prohlížel bez systematického povědomí o tom, že tam nafotí různé částice a mikroskop, který má jiný typ osvětlení, tak může vykazovat lesk všech částic, neboť toner sám o sobě je lesklý. Podle jejího vyjádření znalec subjektivně sděluje výsledek svého posouzení a teprve pokud soud v rámci soudního řízení využije informaci ke znaleckému posudku jako podklad pro rozhodnutí, subjektivní názor objektivizuje. Znalec vychází ze svých zkušeností a znalostí a důkazy vyhodnocuje právě ten znalec, který analýzu provádí. Proto ona se závěrem znalce [REDAKCE] nemůže souhlasit, dle jejího názoru znalec [REDAKCE] nezná přesné postupy a přesnou metodiku jejich metod. Ona má praxi 31 let a Kriminalistický ústav je zapojen do evropské sítě forenzních pracovišť, takže i jiná evropská pracoviště přejala tyto metody a uplatňují je. Podle jejího názoru se znalec [REDAKCE] zaměřuje pouze na to, aby vyvrátil postupy analýzy pořadí tahů, což i zadokumentoval. Popsala, proč nesouhlasí se závěry ohledně tiskových částic, potvrdila, že některá částice se může roztéct kolem vlákna a pak vypadá, že vlákno není pokryté a toner je kolem toho vlákna, což může evokovat dojem, že byl pod vlákem, avšak jedná se o velmi tenoučkou vrstvu, která stekla kolem toho vlákna. Dle znalkyně nemůže být řeč o tom, že by se nějak dostala přímo pod vlákna, pokud to není způsobenou nějakou difúzí.
51. Znalecký posudek znalce [REDAKCE] se zabývá pouze otázkou pořadí textu a podpisu na předmětné závěti a nebere v potaz ostatní aspekty jejího znaleckého posudku, které v oponentním posudku nejsou vůbec zohledňovány. Tzn., že závěr znaleckého posudku Kriminalistického ústavu vyplývá ze souhrnu komplexních zjištění celého případu, což je v případě znaleckého posudku znalce [REDAKCE] naprosto eliminováno. Ten se zaměřuje pouze na vyvrácení objektivní metody optického hodnocení pořadí tahů. Znalec [REDAKCE] nepřihlíží na systematicky metodickou podstatu zkoumání, kdy optické zkoumání se provádí na základě striktně daných vymezení, kdy a za jakých podmínek je možné metody uplatnit, jaké tiskové částice pro analýzu vybírat, případně, jaké úseky toho podpisu použít. Je možné, že výskyt částic na papíru může být různý, např. v případě, že se jedná o nerovný papír, proto může dojít k nerovnoměrnému výskytu částic, ale při analýze je potřeba vždy zohlednit a zaměřit se striktním způsobem na to, aby hodnocení bylo provedeno objektivně. Ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE] není patrné, jaké metodologické pozadí k analýze bylo, pouze jsou uvedeny argumenty bez ohledu na nějakou systematickou znalost dané problematiky. V průběhu celého oponentního znaleckého posudku se vyskytují pasáže, kde jsou stanoveny nějaké závěry, se kterými ona nemůže souhlasit na základě toho, jak jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

metody uplatňovány v Kriminalistickém ústavu, z čehož pak znalec vyvodil závěr, že znalecký posudek Kriminalistického ústavu je zcela nesprávný. Poukázala rovněž na to, že znalec [REDAKCE] ve svém posudku uvádí, že s velkou pravděpodobností byl na listině nejdříve text a následně podpis a zároveň s jistotou vyvrací závěry učiněné Kriminalistickým ústavem.

52. K dotazu obhájce pak uvedla, že ona sama považuje znalecký posudek za právně bezvadný, odpovídající požadavkům znaleckého posudku s tím, že se jedná o srozumitelný posudek a není nutno ve znaleckém posudku laikům dopodrobna vysvětlovat složité metody, které vedly k závěrům znaleckého posudku. Dále znalkyně popsala, jakým způsobem dochází k měření barevnosti a zaohlení jednotlivých částí. Spektrální analýza je jedna ze stránek analýzy psacího prostředku, není však jediným parametrem, ze kterého se při vyhotovení grafu vycházelo (např. optické vyhodnocení přenosu inkoustu na papír, šířka psacího tahu atd.). Potvrdila, že u předložené závěti psací prostředek už má výrazně sníženou luminiscenci a ona to přisuzuje degradaci daného podpisu, nicméně nemůže to jednoznačně určit a proto ve znaleckém posudku je uvedeno, zda se jedná o jiný psací prostředek nebo zda se jedná o degradaci stejného psacího prostředku, nicméně z jejích zkušeností by se spíše přikláněla k degradaci. Přikláněla by se k degradaci, která vznikla nějakým vnějším vlivem, např. teplem nebo zahřátím na nějakou vyšší teplotu a tím by mohlo dojít ke změně barvivové složky. Ona sama při zodpovězení otázky č. 5 udělala 13 záběrů na částice, které byly naměřeny ve sporném podpisu závěti a v kontextu toho provedla analýzu s tím, že ve znaleckém posudku jsou uvedeny dva případy. V tomto případě se jedná o optické vyhodnocení výsledků zkoumání. Pokud jiný znalec vezme zkoumaný materiál a udělá vlastní zkoumání, tak vyvstává otázka, zda tyto metody používá správně. Ze znaleckého posudku vyplývá, o jaké metody se ona opírala, jedná se o přímou optickou metodu vyhodnocení jednotlivých tonerových částic a druhá metoda je vyhodnocení statistického rozptylu částic v místě psacího podpisu. Podle znalkyně je nutné, aby ke zkoumání měl znalec k dispozici náležitě vybavení, které je popsáno v jejím znaleckém posudku a popsala, jak s takovým vybavením pracovat. Co se týká sporného podpisu na závěti a podpisů označených 16 a 17/516111, tak některé znaky zde byly shodné, např. optický projev, ulpívání pasty na papíru a barevný vjem, ale rozdíl byl patrný především v luminiscenci. Znalkyně potvrdila, že je pro ni podezřelé, když se podpis na listině nachází na spodní části listiny a mezi textem je tam mezera a na základě všech aspektů, které měla k dispozici zopakovala, že její závěr o pořadí vyhotovení textu a podpisu je jednoznačný. Ohledně svědkyň a jejich podpisů, dospěla k závěru, že byl nejdříve vyhotoven text a pak podpis. Podpisy svědkyň byly psány jednoznačně jiným psacím prostředkem, než podpis [REDAKCE] na závěti. Psací pastu na předmětné závěti nezkoumala, bylo zjevné, že se jedná o jiný psací prostředek, než podpis svědkyň.
53. Dále byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut znalec [REDAKCE], který setrval na závěru svého znaleckého posudku, uvedl, že on nepoužíval žádnou certifikovanou metodu, neboť certifikování provádí Kriminalistický ústav pouze pro sebe. Obdobných znaleckých posudků ve své praxi vypracoval málo. Podle jeho názoru dospěl k jinému závěru proto, že se domnívá, že na daném toneru byla špína, takže toner byl opotřebovaný. K tomuto závěru došel proto, že listiny jsou podle jeho názoru znečištěné. Samotnou tiskárnu neviděl, viděl pouze danou listinu. Na dané závěti zkoumal i jiné podpisy stejným způsobem, ale nezkoumal, zda se jedná o stejný výskyt částic. Tak daleko ve svém zkoumání nedošel. Podle znalce na tonerových částicích jsou částičky inkoustu, jedná se však pouze o pravděpodobnostní závěr, nikoliv jednoznačný. Při zkoumání se nevěnoval psací pastě, nepovažoval to za nutné. On sám se nedomnívá, že metodiky používané Kriminalistickým ústavem mohou dát ve všech případech komplexní odpověď na to, zda byl nejdříve podpis nebo tisk, maximálně se může jednat o nějakou míru pravděpodobnosti. Popsal, proč on dospěl k pravděpodobnému závěru, že byl nejdříve tisk a poté podpis. Podle jeho názoru metodu, kdy znalkyně používala k zobrazení, infračervený paprsek není v tomto případě Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

správný, neboť dochází k odrazu v infračervené oblasti, takže částice, které jsou v hloubi podpisu, ona nevidí. Nemůže sám posoudit, jak znalkyně došla k závěru, že v psacích tazích se vyskytuje výrazně nižší množství tiskových částic, než v okolní volné ploše, což by svědčilo pro bílý vyhotovený podpis. K přesunu zkoumané částičky musí dojít mechanickým způsobem a v případě, že je nějaká podávací část v dané tiskárně poškozena, může válec takovou částičku zasunout pod vlákno papíru.

54. K výpovědi znalce [REDAKCE] se opět vyjádřila znalkyně [REDAKCE], která uvedla, že zmiňovaný znalec [REDAKCE] není schopen vydávat certifikace. Uvedla, že papír v tiskárně prochází mezi kovovými válci, které jsou nahřáté a způsobeným teplem se částečně roztaví toner. Potom má materiál tendenci určitým způsobem se difundovat do struktury toho papíru. Proto některé částice mohou vypadat jako zasunuté pod papír, nicméně ve skutečnosti jsou oblé kolem toho papíru. Nesouhlasí se znalcem ohledně metody, kdy používá infračervené záření, naopak inframikroskop jí pomáhá s tím, aby mohla lépe vyhodnocovat, zda jsou částice patrné, či nikoliv. Rozhodně nesouhlasí s tím, že by inkoust v hlubším místě psacího tahu jakkoli zakryl tonerové částice pro infračervené záření, neboť infračervené záření se neohlíží na to, jaká je to hloubka daného tahu a o jaký materiál se jedná, zda pohlcuje, zda odráží infračervené záření. Proto v případě, že se jedná např. o tmavomodrý inkoust a bude ho tam hodně, tak pokud je pro infračervené záření průchozí, tak tonerovou částici vždy uvidí. Vystoupení znalce [REDAKCE] hodnotí jako jeho subjektivní názor. Ona sama ve svém znaleckém posudku nevyhodnocovala jednu částici, ale musela najít dostatečné množství, tři až pět částic k tomu, aby mohla stanovit závěr. Znalec [REDAKCE] se podle ní snažil opticky analyzovat cokoli, co vidí, ale není si vědom nějakých restrikcí této metody, co je potřeba sledovat, které částice je potřeba z analýzy vyloučit k analýze a jaká omezení je třeba respektovat. Zopakovala, že Kriminální ústav je součástí mezinárodní organizace evropského sdružení forenzních pracovišť, kde platí zásada, že každý člen tohoto sdružení musí mít akreditovaný postup a akreditovanou laboratoř. Když se píše na již vytištěný dokument, tak se částičky jeví jako zploštělé a někteří vědci to přisuzují právě tlaku psacího prostředku. Její názor je ten, že se jedná spíše o fyzikální důvody, např. přilnavost roztavené hmoty na papír, kde se částice může lépe difundovat do papíru. V případě, že papír je již impregnován psacím prostředkem, který má jiné vlastnosti (odpudivé) vůči tiskovému toneru, tak při tom roztavení částice mají tendenci zůstat jako olej na vodě ve formě kapičky a potom i po průchodu touto fúzí zůstanou déle, ale není to samozřejmě dogma. Z předložené obrazové dokumentace znaleckého posudku znalce [REDAKCE] není schopna danou věc přesně posoudit, dělá to na ni dojem, že částice je vpítá do papíru, takže uprostřed je slabá a za okrajem je větší objem tohoto materiálu. Při hodnocení použitých metod, kdy dochází k určitým závěrům, používají i další argumenty, které jsou těmito metodami získané a ve výsledku se vše násobí, takže pravděpodobnost je poté mnohem silnější.
55. K této výpovědi se vyjádřil znalec [REDAKCE] tak, že i když nemá k dispozici dané prostředky pro zkoumání, tak je vždy schopen s ohledem na své kontakty si je vypůjčit a posléze setrval na svých závěrech.
56. V této věci byly vypracovány **další znalecké posudky** a to z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání ručního písma, ze kterých vyplývá, že podpisy na závěti ze dne [REDAKCE] 2020 (závěť číslo 1) a ze dne 16. 2. 2021 (závěť číslo 4) a na ke zkoumání znalci předložených blanketně podepsaných papírech formátu A4 opatřených při domovní prohlídce jsou pravými podpisy [REDAKCE]. Podpis na závěti ze dne 15. 11. 2020 (závěť číslo 2) je pravděpodobně pravým podpisem [REDAKCE]. [REDAKCE] psal text jak ručně psané závěti ze dne 15. 11. 2020 tak ručně psané závěti ze dne 16. 2. 2021. Kromě toho se znalec vyjadřoval i k jiným zajištěným listinám a k nim připojeným podpisům [REDAKCE]. Takto například určil, že na Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

darovacích smlouvách 15 mil. Kč ve prospěch [REDAKCE] a 10 mil. ve prospěch [REDAKCE]. [REDAKCE] je připojen padělek podpisu [REDAKCE], který byl vyhotoven technikou „z volné ruky“ imitací podle vzoru, a to stejnou osobou, jejíž srovnávací materiál byl znalci předložen pod bodem 7 posudku, o nichž [REDAKCE] tvrdil, že jde o podpisy [REDAKCE] vyhotovené [REDAKCE].

57. Znalecký posudek OKTE [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z oboru kriminalistiky, oddělení zkoumání ručního písma, založený na č. l. 1194-1244 stanovil, že podpis [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 v ověřovací knize týkající se závěti ze dne [REDAKCE] 2020 (závěť č. 1) není pravým podpisem [REDAKCE] a byl padělán imitací z volné ruky dle vzoru.
58. Znalecký posudek OKTE [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z oboru kriminalistiky, oddělení zkoumání ručního písma, založený na č. l. 1288-1347 stanovil, že rovněž podpis [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 v ověřovací knize týkající se směnné smlouvy se [REDAKCE] není pravým podpisem [REDAKCE] a byl padělán imitací z volné ruky dle vzoru.
59. Znalecký posudek OKTE [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] z oboru kriminalistiky, oddělení zkoumání ručního písma, založený na č. l. 1245-1287 stanovil, že nelze objektivně rozhodnout, zda podpis [REDAKCE] na žádosti o přijetí do notářské úschovy ze dne 1. 4. 2020 je pravým podpisem nebo padělkem.
60. Ze znaleckého posudku OKTE, č.j. [REDAKCE] soud zjistil, že sporný podpis údajného znění [REDAKCE], který se nachází na předložených směnných smlouvách, je pravým podpisem [REDAKCE].
61. Závěry těchto znaleckých posudků potvrdil u hlavního líčení slyšený znalec, kdy k těmto závěrům nebylo žádných připomínek ani jedné ze zúčastněných stran.
62. Kromě výpovědí svědků a znalců byly v průběhu hlavního líčení konstatovány i listinné důkazy, ze kterých soud považuje za nutné zmínit zvláště protokol o domovní prohlídce, která se uskutečnila dne [REDAKCE] 2021. Při této domovní prohlídce se našly v rodinném domě manželů [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] konkrétně na polici v chodbě, dokumenty mimo jiné i se závětí samotné [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020. Zde byl nalezen originál ručně psané závěti [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 (závěť číslo 2). Dále během této prohlídky bylo nalezeno celkem 15 kusů jinak zcela prázdných (nepopsaných) listů papíru formátu A4 opatřených dole vpravo v rohu podpisem [REDAKCE]. Protokol o domovní prohlídce a s tím související listiny jsou založeny na č.l. 910-987. Zajištěná závěť, resp. blanketní podepsané listy papíru jsou v kopii založeny na č.l. 942, resp. 981-987. Dále byl při této domovní prohlídce z notebooku ASUS [REDAKCE] zajištěného v kuchyni v přízemí na stole, opatřen soubor nazvaný jako [REDAKCE].docx“ obsahující počítačově psaný, jinak ale prakticky identický text s textem závěti ze dne [REDAKCE] 2021 (závěť číslo 4), u kterého je ale připojeno datum [REDAKCE] 2021 (viz č.l. 1079). Na autora lze usuzovat z cesty uložení.
63. Další relevantní prohlídka byla provedena dne [REDAKCE] 2021 v hotelu [REDAKCE] v ul. [REDAKCE]. Zde byl ze zajištěných notebooků Mini PC Lenovo [REDAKCE] a SONY [REDAKCE] získán soubor, který si uživatel notebooku uložil pod názvem „[REDAKCE].doc“ obsahující znění závěti ze dne [REDAKCE] 2020 (závěť číslo 1). Obsah souborů je založen na č. l. 1080. Protokol o prohlídce a s tím související listiny jsou založeny na č. l. 1017-1036.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

64. Pokud jde o úpravu majetkových poměrů mezi manželi [REDAKCE] existence smlouvy upravující jejich společné jmění manželů nebyla zjištěna (viz také zpráva Notářské komory ČR na č.l. 518).
65. Postavení obžalované [REDAKCE], coby úřednice obce [REDAKCE] s právem ověřovat podpisy, je doloženo na č.l. 521-523.
66. Z katastru nemovitostí byla pak opatřena směnná smlouva mezi [REDAKCE] a manželi [REDAKCE] (č.l. 628-635), kterou dle textu měl [REDAKCE] podepsat dne [REDAKCE] 2020 a ve stejný den bylo [REDAKCE] úředně ověřeno, že jak [REDAKCE] tak [REDAKCE] smlouvu před ní, coby podpis ověřující úřednicí, skutečně podepsali.
67. Prostřednictvím soudního komisaře a soudu projednávajících dědictví policejní orgán opatřil listiny dokládající průběh projednání dědictví. Jsou založeny na č.l. 544-586, 661-889.
68. Obcí [REDAKCE] pak byla vydána policejnímu orgánu ověřovací kniha a příjmové doklady související s platbami za ověření podpisů. Zápisy v ověřovací knize pod čísly [REDAKCE] se týkají uvedené směnné smlouvy, zápisy na nové stránce knihy pod čísly [REDAKCE] se týkají závěti ze dne [REDAKCE] 2020 (č.l. 591-593). Příjmový pokladní doklad za uvedené legalizace byl vystaven na [REDAKCE] (č.l. 599).
69. Soud rovněž konstatoval protokol o jednání v řízení o pozůstalosti ze dne 20. 4. 2022, který byl sepsán v notářské kanceláři [REDAKCE], ze kterého vyplývá, že slyšená svědkyně [REDAKCE] k předmětné závěti č. 1 uvedla, že v kanceláři byla obžalovaná [REDAKCE], paní, která ověřovala podpis a svědkyně [REDAKCE]. Uvedla, že neví, kdo se na listině podepsal jako první a rovněž si nebyla vědoma toho, zda v době, kdy ona podepisovala tuto závěť byl na ní již podpis [REDAKCE]. Pamatuje si však, že [REDAKCE] řekl, že to byla jeho vůle a že k tomu chce svědky. Z téhož protokolu vyplývá, že obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že v místnosti byla obžal. [REDAKCE] a obžal. [REDAKCE] a ještě tam byla zapisovatelka. Na místě se řešilo to, že pan [REDAKCE] chtěl, aby to bylo po jeho smrti tak, aby dědila manželka, protože vše spolu budovali. Neví, kdo závěť psal, když ji viděla, tak dokument byl již hotový. Závěť předložili manželé [REDAKCE] společně. Uvedla, že si nepamatuje, zda v době jejího podpisu byl dokument již podepsán zůstavitelem dříve. Při jednání nepadlo ani slovo o tom, kdo tuto závěť psal. Pan [REDAKCE] chtěl pouze, aby rodina byla v pořádku, víc neřešil. Potvrdila, že v té době byla jejím přímým nadřízeným [REDAKCE].
70. V průběhu hlavního líčení byly konstatovány i předmětné závěti, tzn. samotná závěť č. 1, která je předmětem řízení a závěti 2 a 4, které psal [REDAKCE] prokazatelně vlastní rukou a rovněž závěť č. 3, která je sepsána formou notářského zápisu. Je nutno konstatovat, že závěť č. 2, která byla nalezena při domovní prohlídce u [REDAKCE], byla sepsána vlastní rukou [REDAKCE], nicméně text neobsahuje žádné paragrafové znění či odkazy na příslušná ustanovení občanského zákoníku. Naopak závěť č. 1 a 4 tyto odkazy obsahují.
71. Na základě žádosti obhajoby si soud jako listinný důkaz vyžádal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl dne [REDAKCE]. 2023 vypracován na [REDAKCE] a ze kterého vyplývá, že [REDAKCE] v [REDAKCE] 2021 netrpěl žádnou duševní chorobou či poruchou, byl schopen náležitě vnímat a chápat smysl, závažnost a dopady jednání spočívajících v uzavření smluvních vztahů, konkrétně Smlouvy o převodu akcií a Smlouvy o převodu podílu v obchodní korporaci. Rovněž tak podle tohoto znaleckého posudku byl schopen dne 16. 2. 2021 náležitě vnímat, chápat a posoudit smysl, závažnost a dopady jednání spočívajícího v ručním sepsání a podepsání závěti.
72. V průběhu hlavního líčení byla rovněž konstatována čestná prohlášení a to jednak svědků ze strany obžalované [REDAKCE] a jednak ze strany zmocněnce poškozeného [REDAKCE],
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

kdy tato čestná prohlášení jednak korespondují s tím, co svědci následně vypověděli u hlavního líčení a v těchto čestných prohlášeních se jedná toliko o posouzení vztahů v rodině, kdy se samozřejmě liší podle toho, zda čestná prohlášení byla vyhotovena na žádost [REDAKCE] či na žádost [REDAKCE]. Nicméně tato čestná prohlášení žádnou relevantní skutečnost do tohoto případu nevnesla.

73. Po zhodnocení všech výše uvedených skutečností a důkazů vzal soud za prokázané, že skutkový děj tak, jak byl popsán v odsuzující části tohoto rozsudku, se skutečně stal, když soud hodnotil veškeré důkazy v jejich souvislostech i jednotlivě.
74. Základním důkazem, který svědčí pro to, že závěť č. 1 nebyla pravým vyjádřením vůle [REDAKCE], tzn., že předmětný text byl doplněn na list papíru s podpisem [REDAKCE], je znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, který vypracoval Kriminalistický ústav Praha. Je pravdou, že na základě žádosti obhajoby byl v této věci vypracován výše uvedený znalecký posudek znalce [REDAKCE] který zpochybňuje závěry uvedené ve znaleckém posudku Kriminalistického ústavu v Praze. Soud dopodrobna vyslechl jak zpracovatelku znaleckého posudku KÚ Praha, [REDAKCE], tak i znalce [REDAKCE] a dospěl k závěru, že znalecký posudek podaný KÚ Praha netrpí žádnými vadami, pro které by nebyl schopen obstát jako důkaz u hlavního líčení a že znalkyně na opětovné dotazy jak ze strany obhájců, tak ze strany dalších zúčastněných relevantně odpovídala a vysvětlila závěry, ke kterým Kriminalistický ústav došel. Není povinností znalce vysvětlovat laické veřejnosti (senátu, zmocněncům, státnímu zástupci a obhájcům) konkrétní jednotlivé postupy daných metod, postačí, když tyto metody jsou ve znaleckém posudku uvedeny a znalkyně s těmito metodami zúčastněné strany seznámila, což se v tomto případě stalo. Soud poukazuje na to, že závěr, který učinil Kriminalistický ústav v Praze ohledně toho, zda na předmětném listu papíru byl nejdříve podpis a poté text, je naprosto jednoznačný a znalkyně to ve svém výsledku také odůvodnila. Potvrdila, že závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu vychází ze souhrnu komplexní zajištění celého případu, což je v případě znaleckého posudku znalce [REDAKCE] naprosto eliminováno. Znalec [REDAKCE] se zaměřil pouze na vyvrácení objektivitu metod optického hodnocení pořadí tahů. Nepřihlíží na systematicky metodickou podstatu zkoumání a proto jeho posudek nemůže v tomto směru obstát. Soud akceptoval i to, že Kriminalistický ústav své metody provádí certifikovanou metodou, je členem součástí mezinárodní organizace evropského sdružení forenzních pracovišť, kdy každý člen tohoto sdružení musí mít akreditovaný postup a akreditovanou laboratoř a ostatní obdobné ústavy v jiných zemích používají metody, které používá Kriminalistický ústav. Znalkyně i vyvrátila námitku znalce [REDAKCE] ohledně infračerveného záření, kdy vysvětlila, jak infračervené záření pomáhá vysvětlit závěry znaleckého posudku, což je v rozporu s tím, co uváděl ve svém posudku znalec [REDAKCE]. I poté, co tato znalkyně byla podrobena výsledku hlavně ze strany obhájců, si svůj názor obhájila podle názoru soudu naprosto logicky a zopakovala, že skutečně na listině papíru se spornou závětí se nejprve nacházel podpis zůstavitele a teprve poté byl vyhotoven tištěný text listiny. V podrobnostech lze odkázat na závěry znaleckého posudku a výslech znalkyně, který je popsán v tomto rozsudku shora.
75. Ze strany obhajoby došlo k návrhu na doplnění dokazování v tom směru, aby byl vyhotoven další znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností právě s ohledem na rozdílné závěry předložených znaleckých posudků. Tento návrh byl soudem zamítnut pro jeho nadbytečnost, neboť soud s ohledem na výše zmíněné aspekty, kterými znalkyně [REDAKCE] potvrdila závěry znaleckého posudku KÚ Praha, jednoznačně doložila to, že posudek Kriminalistického závěru je právně nezávadný, relevantní a v tomto případě i s jednoznačným závěrem. Znalecký posudek znalce [REDAKCE] se sice liší, nicméně, pokud soud porovná obsahy obou znaleckých posudků, tak musí

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

přisvědčit námitkám znalkyně [REDAKCE], které má k vypracovanému posudku znalce [REDAKCE], který se zaměřuje pouze na to, aby vyvrátil závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu a tyto věci zkoumá pouze v úzkém spektru předložených důkazů. Je zřejmé, že KÚ v Praze vycházel z daleko širší materie materiálů, porovnával je nejen na základě posouzení jedné metody, ale v kontextu i s ostatními zjištěními, které v této věci měl, což v případě znaleckého posudku znalce [REDAKCE] naprosto chybí. Není možno opomenout i to, že znalec [REDAKCE] ve svém závěru znaleckého posudku uvádí, že se pravděpodobně jedná o to, že nejdříve byl napsán text a pak teprve podpis a na druhou stranu uvádí jednoznačný závěr, že Kriminalistický ústav pochybil. Tyto závěry si naprosto odporují, neboť pokud učiní znalec závěr, který se opírá o pravděpodobnost, tak není možno, aby zároveň jednoznačně vyvrátil závěr jiného znaleckého posudku. Jelikož tedy soud považuje závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu za nezpochybnitelné a správné, nevyhověl návrhu obhajoby na doplnění dokazování vypracováním dalšího znaleckého posudku.

76. Dalším důkazem, který svědčí pro vinu obžalovaných, které byly odsouzeny, je skutečnost, že text v závěti č. 1 byl nalezen v pracovním počítači obžalované [REDAKCE]. Ta sice tvrdí, že k jejímu počítači měl přístup prakticky kdokoli, ale to se jeví soudu jako nereálné s ohledem na její postavení v zaměstnání. K tomu se dá přičíst i to, že při domovní prohlídce byl z jejího notebooku opatřen soubor nazvaný jako [REDAKCE], která obsahuje počítačově psaný, ale prakticky identický text se závětí č. 4. Z toho se dá dovodit, že závěť č. 4 sice sepsal [REDAKCE] vlastní rukou, ovšem za přítomnosti [REDAKCE], která využila zjevně již jeho špatného zdravotního stavu, neboť tato závěť byla sepsána necelý měsíc před smrtí [REDAKCE].
77. Je nutno poukázat na to, že [REDAKCE] nebyl znalý práce na PC, což vyplývá z výpovědi [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE], takže je naprosto nepravděpodobné, prakticky vyloučené, že by závěť č. 1 on sám sepisoval na počítači. Jak vyplynulo z výslechu daných svědků, veškeré věci, které potřeboval zařídit, tak diktoval svým podřízeným, nikdy na počítači nic netiskl a pokud řešil nějaké právní otázky, tak je řešil s právní kanceláří Havel Partners v Praze. Tento závěr má oporu i v těch skutečnostech, že další dvě závěti (závěť č. 2 a 4) sepsal [REDAKCE] vlastní rukou a nikoliv na počítači. V případě, že by uměl pracovat s počítačem a psal si alografickou závěť, tak by to neudělal pouze jednou, ale učinil by to i v dalších případech, což se nestalo. Soud poukazuje i na to, že závěť č. 1 a závěť č. 4 obsahují odkazy na ustanovení občanského zákoníku, kdy bylo jednoznačně prokázáno, že [REDAKCE] nebyl znalý práva, takže rozhodně by svoji závěť takto neformuloval. Důkazem toho je i to, že poté, co se dozvěděl o problémech se závětí č. 2, která neobsahuje žádné odkazy na občanský zákoník, tak se rozhodl sepsat závěť č. 3 a to formou notářského zápisu. Z těchto skutečností jednoznačně vyplývá to, že by [REDAKCE] nikdy nesepsal svoji závěť na počítači. Navíc [REDAKCE] nepoužíval ani chytrý telefon, ale pouze tlačítkový, což také svědčí o jeho záporném vztahu k novým technologiím.
78. Ač nebylo jednoznačně prokázáno v průběhu dokazování, že by obžalovaná [REDAKCE] zfalšovala podpis [REDAKCE] na žádosti o přijetí do notářské úschovy ze dne 1. 4. 2020, je zřejmé, že tuto žádost zasílala buď ona, nebo [REDAKCE], který s ní v této věci úzce spolupracoval. Právě proto, že [REDAKCE] spolupracoval v otázce právní pouze s pražskou právní kanceláří Havel Partners, je prakticky vyloučené, že by to byl on, kdo tuto žádost odesílal. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že o převzetí závěti č. 1 do úschovy jednal s [REDAKCE], což je s podivem, když tato obžalovaná tvrdí, že tuto žádost posílal [REDAKCE]. Soud z toho činí závěr, že [REDAKCE] o této závěti nevěděl, protože pokud by o ní věděl, tak by o tom jednal s [REDAKCE] jistě osobně, což dokladuje výpověď [REDAKCE], kdy uvádí, že [REDAKCE] mluvil o závěti a nikoliv o závětech v době, kdy
- Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nastupoval do nemocnice. Takže prokazatelně sepsal závět' č. 2 a tím je jasné, že o závěti č. 1 nevěděl. V průběhu důkazního řízení bylo rovněž jednoznačně vyvráceno, že by byl [REDAKCE] právním zástupcem [REDAKCE], jak tvrdila obžalovaná [REDAKCE]. Je to vyvráceno výpověďmi [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří shodně potvrdili, že [REDAKCE] nikdy nespolečně pracoval s [REDAKCE], naopak po smrti [REDAKCE] se stal jakýmsi právním zástupcem obžalované [REDAKCE]. Jak vyplývá i z výpovědi [REDAKCE], tak [REDAKCE] jej před svou smrtí varoval právě před [REDAKCE], takže i z toho vyplývá, že nemohl být právník [REDAKCE]. Proti obžalované [REDAKCE] svědčí i ta část výpovědi svědka [REDAKCE] a s ní spojené předložené listiny, ze kterých vyplývá, že obžalovaná [REDAKCE] prostřednictvím [REDAKCE] prosí, aby převzal [REDAKCE] závět' č. 4 do úschovy, hlavně, aby se v tom příliš nepítval. Důvodem této prosby je podle názoru soudu to, že tato závět' byla sice sepsána vlastní rukou [REDAKCE], avšak krátkou dobu před jeho smrtí, kdy jeho zdravotní stav, a to i psychický, byl již hodně špatný a je možnost, že závět' č. 4 [REDAKCE] sice sepsal vlastní rukou, nicméně podle přání obžalované [REDAKCE], která mohla využít jeho špatného zdravotního stavu. To vyplývá i ze skutečnosti, že obsah závěti č. 4 je prakticky totožný s obsahem závěti č. 1 a že tato závět' byla předložena [REDAKCE] až poté, co vyšla najevo závět' č. 3. Navíc o špatném psychickém stavu v této době opakovaně mluvila [REDAKCE].

79. Ohledně přítomnosti [REDAKCE] při podpisu listin ve [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2020 soud bere za prokázané to, že [REDAKCE] se na místě skutečně nacházel. Vyplývá to jednak z výpovědi svědka [REDAKCE], který potvrdil, že [REDAKCE] zrušil účast na jednání v [REDAKCE], svědka [REDAKCE], který se s ním měl v daný den vidět a rovněž to potvrzuje i svědek [REDAKCE], který s manželi [REDAKCE] jednal ohledně směnných smluv. Za základní fakt však soud považuje závěry znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, ze kterého vyplývá, že na směnných smlouvách se nachází pravý podpis [REDAKCE]. Soud z toho dovozuje tu skutečnost, že [REDAKCE] byl přítomen ve [REDAKCE] podepisování směnných smluv a v rámci tohoto řízení bez vědomí [REDAKCE] [REDAKCE] předložila [REDAKCE] [REDAKCE] spoluobžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] k podpisu alografickou závět' [REDAKCE] (závět' č. 1), kdy tuto listinu obě obžalované podepsaly. Jak vyplývá z výpovědi všech přítomných, bylo v místnosti k podpisu více listin, takže skutečnost, že obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE] podepisují listinu bez toho, aniž by viděly, že ji podepsal [REDAKCE] jednoznačně mohla pozornosti [REDAKCE] uniknout.
80. Jak vyplynulo z průběhu celého dokazování, obžalovaná [REDAKCE] velmi často podepisovala [REDAKCE] na různých dokumentech, měla proto jeho podpis „v ruce“ a tím se jevil údajný podpis [REDAKCE] jako jeho pravým podpisem.
81. Co se týká samotné závěti č. 4, tak v tomto případě nastala dost neobvyklá situace, kdy tato závět' byla předložena po jednání u notářky poté, co při tomto jednání vyšla najevo závět' č. 3, kterou sepsal [REDAKCE] formou notářského zápisu. Při jednání u notáře ještě předtím, než vyšla najevo existence závěti č. 3, [REDAKCE] jakožto právní zástupce [REDAKCE] uvedl, že o nějaké další závěti, než o závěti č. 1, neví a byl značně překvapen, když u tohoto jednání vyšla najevo závět' č. 3. Proč nepředložil při tomto jednání závět' č. 4, o které tvrdí obžalovaná [REDAKCE], že ji měl [REDAKCE] u sebe, nedokázala obžalovaná [REDAKCE] vysvětlit. Soud má za to, že tomu tak bylo proto, že obžalovaná [REDAKCE] i [REDAKCE] nepočítali s tím, že se objeví závět' č. 3, kdy závět' č. 2 obžalovaná [REDAKCE] nikomu nevydala a o její existenci věděla pouze ona, [REDAKCE], od něj i [REDAKCE], takže počítali s tím, že jednání u notářky bude probíhat pouze ve vztahu k závěti č. 1, která samozřejmě obžalované [REDAKCE] vyhovovala.
82. Samostatnou kapitolou se pak jeví osoby [REDAKCE] a jejího manžela [REDAKCE]. Z celého důkazního materiálu vyplývá, že [REDAKCE] vnesl po sňatku s [REDAKCE] do rodiny dost negativní náladu, což se projevovalo např. i v jednání, kdy zastupoval firmu [REDAKCE]. Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Karsit, kdy obchodní partneři s ním nechtěli jednat s ohledem na jeho chování. Od počátku je zřejmá snaha, jak [REDAKCE], tak [REDAKCE] získat pro sebe co nejvíc finančních prostředků, což je příklad darovací smlouvy ve výši 10 milionů korun, která určovala, že tyto peníze získá [REDAKCE] [REDAKCE] ([REDAKCE]), kdy bylo znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání ručního písma prokázáno, že podpis na této smlouvě a na darovací smlouvě 15 milionů korun ve prospěch [REDAKCE] byl padělek podpisu [REDAKCE] [REDAKCE] který s velkou pravděpodobností vyhotovila [REDAKCE], to potvrdil i svědek [REDAKCE] [REDAKCE] se snažila dehonestovat [REDAKCE] např. při jednáních v prodejně Mercedes tak, jak to potvrdil svědek [REDAKCE]. [REDAKCE] má podporu své matky [REDAKCE] [REDAKCE], proto v současné době prakticky ovládá firmu Karsit.

83. Co se týká osobních, rodinných a majetkových poměrů [REDAKCE] ve vztahu k první rodině (synové [REDAKCE] a [REDAKCE]) a druhé rodiny ([REDAKCE] a [REDAKCE]), tak je nutno konstatovat, že tyto vztahy byly značně narušeny jednoznačně z důvodu velkého majetku, který nashromáždil [REDAKCE]. Ve věci byly vyslechnuty dvě skupiny svědků tak, jak je výše zmíněno. Jedna skupina hovoří ve prospěch jedné rodiny, druhá skupina ve prospěch druhé rodiny, někdo tvrdí, že nástupcem [REDAKCE] měl být [REDAKCE], někteří tvrdí, že si [REDAKCE] přál, aby firmu po jeho smrti převzala [REDAKCE]. Soud nepovažuje tyto důkazy za podstatné ohledně merita věci, které je předmětem tohoto řízení. Nicméně s ohledem na určitou procesní opatrnost a s ohledem na to, jak se vyvíjel průběh hlavního líčení, vyhověl návrhu obhájců (zvláště JUDr. Petáka) a některé z těchto svědků vyslechl a rovněž provedl důkaz přečtením čestných prohlášení a to i u osob, o které požádal zmocněnec poškozeného [REDAKCE]. Obhájce obžalované [REDAKCE] navrhl v závěrečném návrhu doplnit dokazování výsledkem dalších osob, které by se k rodinným vztahům vyjádřily, což však soud už považoval za nadbytečné a tomuto návrhu nevyhověl. Proto bylo celkem překvapivé, když obhájci ve svých závěrečných řečech kritizovali soud za příliš rozsáhlé dokazování, neboť dle jejich názoru byli vyslýcháni svědci, kteří do celé věci nemohli vnést moc světla. Je to naprosto v rozporu s tím, co obhájce obžalované [REDAKCE] navrhoval a jaké důkazy navrhoval provést.
84. Pokud soud shrne výše uvedené důkazy ve vztahu k obžalované [REDAKCE], tak má za to, že neexistuje jediný důkaz, který by podpořil její obhajobu, kdy oním důkazem měl být znalecký posudek znalce [REDAKCE], který však byl jednoznačně vyvrácen znaleckým posudkem Kriminalistického ústavu v Praze i samotnou výpovědí znalkyně [REDAKCE]. Další výše zmíněné důkazy podporují závěr tohoto znaleckého posudku, ať už se jedná o nález konceptu závěti č. 1 v počítači obžalované [REDAKCE], výpověď svědkyně [REDAKCE] ohledně role [REDAKCE], což potvrzuje i [REDAKCE] a [REDAKCE]. Rovněž tak soud nemohl pomínout obsah protokolů o jednání v řízení o pozůstalosti ze dne 20. 4. 2022, ze kterých plyne, že ani [REDAKCE], ani [REDAKCE] neviděly, že by předmětnou závěť č. 1 podepsal [REDAKCE]. Dále se jedná i o výpověď svědkyně [REDAKCE] ohledně projednávání dědictví a jednání [REDAKCE] při tomto projednání a překvapivém nálezů závěti č. 4 a samozřejmě i další znalecké posudky z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání ručního písma, které jsou shora citovány a ze kterých vyplývá, že skutečně na vícero listinách se nenacházel pravý podpis [REDAKCE].
85. Ohledně obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je situace shodná, neboť obě se podílely na trestné činnosti prakticky shodným způsobem. Jejich úkolem bylo, aby jako svědkyně stvrdily, že [REDAKCE] danou závěť č. 1 před nimi podepsal. U hlavního líčení sice obžal. [REDAKCE] vypověděla, že zaznělo, že se jedná o poslední vůli [REDAKCE], avšak neviděla přesně, jak se kdo podepisuje a stejně tak obžal. [REDAKCE] uvedla, že kdo a v jakém pořadí se podepisoval se již nepamatuje. Tyto výpovědi nekorespondují s tím, co je uvedeno v protokole o jednání v řízení o pozůstalosti z 20. 4. 2022, kdy obžalovaná [REDAKCE] zde uvedla,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

že neví, kdo se podepsal jako první a že neví, zda v době, kdy ona závěť podepisovala, na ní již byl podpis [REDACTED]. Stejně tak vypověděla i obžalovaná [REDACTED] v rámci tohoto jednání. Obžalovaná [REDACTED] tvrdí, že nebyla přítomna samotným podpisům svědkyň a [REDACTED], neboť byla ve vedlejší místnosti a obžalovaná [REDACTED] si nevšimla toho, kdo kdy podepisoval. Nicméně nemůže vyloučit, že [REDACTED] připojil svůj podpis na listinu již někdy dříve než na místě samém, tzn., že to mohlo být v její nepřítomnosti. I přesto, že tyto obžalované shodně prohlásily, že z jednání [REDACTED] vyplynulo, že se jedná skutečně o jeho poslední vůli, tak ani jedna z nich nestvrdila to, že by viděla, jak se na tuto listinu podepisuje [REDACTED]. Povinností obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] bylo to, aby svými podpisy stvrdily, že [REDACTED] se na předmětnou listinu podepsal před nimi a že se jedná o jeho pravý podpis. Tuto skutečnost však ani jedna z nich nepotvrdila, takže jednoznačně porušily svoji povinnost svědkyň při tomto úkonu. Že byl podpis [REDACTED] již na předmětné listině potvrzuje i ta skutečnost, že ze znaleckého zkoumání bylo jednoznačně zjištěno, že jeho podpis nebyl psán stejným psacím prostředkem jako podpis svědkyň. Pokud se k těmto skutečnostem přidá fakt, že soud bere za prokázané, že na předmětné listině byl nejprve podpis a následně dopsán text a v celém důkazním řízení nebyl zjištěn jediný důkaz, který by svědčil pro to, že [REDACTED] psal text v závěti č. 1 přímo v areálu ve [REDACTED] na počítači, je nutno i v případě obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED] vyvodit jednoznačný závěr, že nebyly přítomny podpisu [REDACTED] na závěti č. 1, pouze na žádost obžalované [REDACTED] tuto listinu podepsaly a lživě uvedly, že listinu před nimi podepsal [REDACTED]. Tímto svým jednáním jednoznačně pomohly obžalované [REDACTED] ve snaze získat neoprávněně prakticky celé dědictví po [REDACTED]. Navíc je nutno připomenout, že ze svědecké výpovědi [REDACTED] vyplývá, že [REDACTED] přímo nesnášel [REDACTED] a neměl rád ani [REDACTED], takže by si je těžko pozval jako svědkyně při podpisu své závěti. Obžalovaná [REDACTED] tvrdí, že byla prakticky rodinnou přítelkyní manželů [REDACTED], že ji [REDACTED] měl rád, což v průběhu hlavního líčení bylo dokladováno celou řadou fotografií z různých společenských událostí i z bytu manželů [REDACTED]. Soud však poukazuje na to, že ani na jednom snímku, který byl soudu předložen, se nenachází obžal. [REDACTED] ve společnosti [REDACTED], maximálně se nachází ve společnosti [REDACTED], z čehož se dá tak maximálně dovodit, že j [REDACTED] na různé akce zvala, případně ji zvala k nim domů, ale nikoliv za přítomnosti [REDACTED]. Rovněž tvrzení obžal. [REDACTED], že [REDACTED] měl velmi rád její malou dceru, což dokladovala jakousi kresbou její dcery, která visela v bytě [REDACTED], nelze považovat za nějak relevantní, neboť nebylo prokázané, že se jedná o kresbu, která by byla darována [REDACTED]. Z těchto důvodů považuje soud za jednoznačně prokázané, že obžalované [REDACTED] a [REDACTED] se svého jednání popsaného ve výroku rozsudku dopustily.

86. Podle § 1534 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též NOZ) závěť, kterou zůstavitel nenapsal vlastní rukou, musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými výslovně prohlásit, že listina obsahuje jeho poslední vůli.
87. Závětní svědkyně [REDACTED] a [REDACTED] (nyní [REDACTED]) vědomě nepravdivě osvědčily autenticitu předmětné závěti [REDACTED] ze dne [REDACTED].2020, a musely tak počítat s tím, že tato závěť, která by bez jejich svědectví neměla v dědickém řízení žádný význam, bude uznána za pravou poslední vůli zůstavitele a rozdělení dědictví proběhne podle ní a nikoli tzv. podle zákona. Vzhledem k tomu, že věděly, o jak movitou osobu se v případě zůstavitele jedná, musely být srozuměny i s tím, že tak ostatním dědicům může vzniknout škoda velkého rozsahu, k níž však nakonec nedošlo.
88. Jiná situace nastala v případě obžalované [REDACTED], která byla žalována pro skutek spočívající v tom, že dne [REDACTED] 2020 pravděpodobně v prostorách jedné z kanceláří v administrativní budově v areálu spol. [REDACTED], s.r.o. na adrese [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

coby zaměstnanec obce [REDAKCE] na pozici „[REDAKCE]“ s oprávněním ověřovat pravost podpisů na základě osvědčení z 31.1.2012, vydaného Městským úřadem ve [REDAKCE], o úspěšně složené zkoušce dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) z. č. 21/ 2006 Sb. (zákon o ověřování), dle pokynů [REDAKCE] a současně s vědomím, že na závěti č. 1 se již předem nacházel podpis [REDAKCE], s vědomím, že závěť č. 1 je listina upravující nakládání s pozůstalostí mající hodnotu v řádech stovek milionů Kč, a s vědomím, že tak pomáhá [REDAKCE], aby mohla prostřednictvím závěti č. 1 po smrti [REDAKCE] případně nárokovat neadekvátní část dědictví a způsobit tak ostatním dědicům škodu zjevně přesahující 10 milionů Kč a s vědomím, že tak poruší své povinnosti uvedené v ustanoveních § 10 odst. 1 písm. a) z. č. 21/2006 Sb., § 15 odst. 1 z. č. 21/2006 Sb. a § 16 odst. 2 písm. f) z. č. 21/2006 Sb. (zákon o ověřování), provedla legalizaci na závěti č. 1 se již nacházejícího podpisu [REDAKCE], kterou nepravdivě ověřila, že [REDAKCE] před ní závěť č. 1 vlastnoručně podepsal a zároveň, že vyhotovil svůj podpis do evidence legalizací podpisů vedené v ověřovací knize obce [REDAKCE] pod pořadovým číslem záznamu [REDAKCE], ačkoli [REDAKCE] před ní ve skutečnosti vlastnoručně závěť č. 1 nepodepsal, a ani před ní vlastnoručně nevyhotovil svůj podpis do ověřovací knihy obce [REDAKCE], neboť podpis [REDAKCE] v zápisu o legalizaci jeho podpisu v ověřovací knize obce [REDAKCE] pod pořadovým číslem [REDAKCE] není jeho pravým podpisem a tímto svým jednáním měla spáchat zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku zčásti ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku.

89. Nikdo nepochybuje o tom, že obžalovaná [REDAKCE] porušila svoje povinnosti při ověřování podpisů do ověřovací knihy obce [REDAKCE]. Znaleckým zkoumáním i předloženou ověřovací knihou bylo prokázáno, že podpisy [REDAKCE] v ověřovací knize, které se týkají předmětné závěti z [REDAKCE] 2020 a směnných smluv podepsaných rovněž dne [REDAKCE] 2020 nejsou pravými podpisy [REDAKCE]. Nakonec tuto skutečnost potvrzuje i obžalovaná [REDAKCE] která připustila možnost, že v ověřovací knize podepsala [REDAKCE] ona a dělala to tak často. Obžalovaná [REDAKCE] svoji vinu v tomto případě úplně nepopírá, připustila možnost, že obžalovaná [REDAKCE] podepsala [REDAKCE] v ověřovací knize, ona sama to však neviděla.
90. Podle § 14 odst. 1 písmeno c) zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování, legalizaci u obecního úřadu obce s rozšířenou působností a obecního úřadu provádí mimo jiné úředník, který složil zkoušku podle tohoto zákona. Skutečnost, že obžalovaná byla v tomto směru osobou oprávněnou legalizace provádět, byla doložena obecním úřadem [REDAKCE] její pracovní smlouvou a osvědčením ze dne 31. 1. 2012. Z uvedeného vyplývá, že jmenovaná byla úřední osobou ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku.
91. Podle § 15 odst. 1 zákona o ověřování, legalizace se provádí v úředních místnostech úřadu. Na jiném vhodném místě ve správním obvodu krajského úřadu, obecního úřadu obce s rozšířenou působností, obecního úřadu a újezdního úřadu lze provést vidimaci a legalizaci jen ze závažných důvodů.
92. Podle § 10 odst. 1 písmeno a) zákona o ověřování se legalizací ověřuje, že žadatel před ověřující osobou listinu vlastnoručně podepsal nebo podpis na listině uznal za vlastní. Jak uvedeno na ověřovací doložce, kterou [REDAKCE] připojila k předmětné závěti ze dne [REDAKCE] 2020, v daném případě deklarovala, že [REDAKCE] před ní listinu vlastnoručně podepsal.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

93. Podle § 16 odst. 2 písmeno f) zákona o ověřování tiskopis ověřovací knihy obsahuje mimo jiné také podpis žadatele, jehož podpis je legalizován.
94. Obžalovaná [REDAKCE] postupovala v rozporu s uvedenými zákonnými ustanoveními, když uskutečnila nepravdivou legalizaci, kterou umožnila stvrdit nepravým podpisem [REDAKCE] do ověřovací knihy. Nadto k legalizaci bez závažných důvodů došlo mimo budovu obecního úřadu.
95. Ustanovení § 329 tr. zákoníku definuje zneužití pravomoci úřední osoby tak, že úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Obžalovaná [REDAKCE] vykonávala jednoznačně činnost, která odporovala výše citovaným ustanovením zákona č. 21/2006 Sb., nicméně nejednala v úmyslu způsobit jinému škodu nebo sobě či jinému opatřit neoprávněný prospěch. Jedná se o úmyslný trestný čin a rozhodně v průběhu celého důkazního řízení nebyl zajištěn jediný důkaz, který by svědčil o úmyslu obžal. [REDAKCE] svým protiprávním jednáním pomoci obžalované [REDAKCE] podvodným způsobem získat značnou část dědictví. Toto je stvrzeno zvláště výpovědí svědkyně [REDAKCE], ze které jasně plyne, že ze zákona není povinnost mít ověřené podpisy na závěti. Z toho soud může učinit jediný závěr, že pokud by podpisy na závěti nebyly ověřeny, tak by to ničemu nebránilo a nebránilo by to tomu, aby závěť byla považována za právně bezvadnou. Je tedy jasné, že obžal. [REDAKCE] svým jednáním nechtěla získat žádný profit pro sebe ani pro obžalovanou [REDAKCE] neboť její jednání, které se vztahuje k předmětné závěti je v tomto případě naprosto irelevantní a rozhodně nemůže být pochyb o tom, že nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, který měl být ukončen ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku a ani zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Z těchto důvodů byla obžalovaná [REDAKCE] ve smyslu § 226 písm. b) tr. řádu zproštěna obžaloby, neboť výše popsany skutek není trestným činem.
96. Co se týká právní kvalifikace jednání obžal. [REDAKCE], tak zde soud kvalifikovat oproti podané obžalobě pouze jako zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku, neboť se obžalovaná [REDAKCE] dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, které spáchala v úmyslu sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Obžalovaná [REDAKCE] jednala v tomto případě formou přímého úmyslu, neboť bezpečně věděla o závěti č. 1, věděla o tom, že závěť byla uložena do notářské úschovy a proto v případě projednání dědictví bude určité zjištěna. To, že byly dále vyhotoveny další tři závěti, nemá na právní posouzení jednání obžalované žádný vliv, neboť v době, kdy se trestné činnosti dopustila, nemohla předvídat a nepředvíдалa, že vzniknou ještě nějaké další závěti. Kroky, které následně činila a které činil i [REDAKCE] sepsáním závětí 2, 3, 4, nemají vliv na to, aby soud jednání obžalované [REDAKCE] posoudil jako podvodné. Obžalovaná [REDAKCE] se jednoznačně pokusila uvést v omyl ohledně vypořádání dědictví ostatní dědice a tímto způsobem sebe na jejich úkor obohatit. Velký rozsah tohoto obohacení je zřejmý z hodnoty a rozsahu dědické podstaty, které si obžalovaná byla, coby manželka zemřelého, dobře vědoma. K dokonání jejího záměru nakonec nedošlo, avšak důvody, pro které se tak nestalo, byly zcela nezávislé na vůli obžalované. V tomto případě se jednalo o okolnost, že vznikla závěť č. 3 a následně i závěť č. 4, když obžalovaná [REDAKCE] nemohla počítat s tím, že tyto závěti vzniknou. Je však zřejmé, že i závěť č. 4 z blíže nejasných důvodů (zřejmě s ohledem na zdravotní stav [REDAKCE] chtěla v dědickém řízení zamlčet.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

97. Jednání obžal. [REDAKCE] pak soud nehodnotil jako zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku spáchaný formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jedná se o stejné jednání, pro které byla zproštěna viny obžal. [REDAKCE]. Pokud byla zproštěna hlavní pachatelka tohoto jednání, nemůže být odsouzena pro stejný zločin obžal. [REDAKCE], která jednala formou účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a to prakticky ze stejných důvodů, jako obžal. [REDAKCE]. Jestliže soud uzavře, že obžal. [REDAKCE] se nedopustila žádné trestné činnosti, tak nemůže být potrestána ani obžal. [REDAKCE] která v obžalobě v tomto případě figurovala jako organizátor. Z tohoto důvodu byla část skutku v případě obžal. [REDAKCE] z výrokové části rozsudku vypuštěna.
98. V případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] soud jejich jednání hodnotil jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku spáchaný ve formě účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kdy je zřejmé, že obě obžalované věděly, že svým jednáním může vzniknout ostatním dědicům škoda velkého rozsahu.
99. Při úvaze o výši a druhu trestu soud v případě obžal. [REDAKCE] vzal v potaz to, že dosud nebyla soudně trestána, což je v tomto případě jediná polehčující okolnost. Naopak přitěžující okolností je ta skutečnost, že svým jednáním chtěla způsobit škodu, která mnohonásobně převyšuje škodu velkého rozsahu. Právě s ohledem na výši škody, která mohla být způsobena jednáním obžalované, soud v tomto případě ukládal trest odnětí svobody jako nepodmíněný, nicméně na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku a to trest odnětí svobody v trvání pěti roků. Pro výkon tohoto trestu ji soud zařadil ve smyslu ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou a s ohledem na zistný charakter této trestné činnosti jí pak uložil trest peněžitý a to v celkové výši 3,5 milionů korun, což odpovídá 350 denním sazbám po 10 000 korunách.
100. Obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE] byly s ohledem na skutečnost, že dosud nebyly soudně trestány, s přihlédnutím k tomu, že svoji trestnou činnost nepáchaly ve svůj prospěch, z celého jednání neměly žádný finanční zisk, odsouzeny ve smyslu § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 51 odst. 1 tr. zákoníku, obě shodně k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, který jim byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Soud má za to, že právě s ohledem na charakter trestné činnosti a jakousi naivitu obou těchto obžalovaných a s přihlédnutím k tomu, že žádná škoda nevznikla, je možno v jejich případě využít moderačního ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku a uložit tresty pod spodní hranici zákonné trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku a to jako tresty podmíněné. Z těchto důvodů neukládal soud obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] ani peněžitě tresty.
101. Pokud jde o škodu, jako jeden ze znaků obžalovaným za vinu kladených trestných činů, tato vychází z prozatím bezpečně zjištěné hodnoty dědictví. Za nespornou a spolehlivě vyčíslitelnou byla vzata hodnota nemovitostí spadajících do dědictví. Navíc se jedná o majetky z hlediska subjektivní stránky pachatelů jednoduše představitelné. Dále mezi dědici není sporu o tom, že jsou tyto nemovitosti součástí dědictví a jejich hodnota byla již v rámci dědického řízení znalecky objektivizována na částku 417 870 000 Kč (viz zpráva na č.l. 558-567). Je však zjevné, že hodnota dědictví bude ještě vyšší. Pokud soud vychází z toho, že uvedené nemovitosti spadaly do SJM [REDAKCE], z hlediska finanční hodnoty do dědictví spadá polovina, tedy hodnota ve výši částka 208 935 000 Kč. Podle § 1635 NOZ v první třídě dědiců dědí zůstavitelovy děti a jeho manžel, každý z nich stejným dílem. Takto by tedy [REDAKCE] a [REDAKCE] dědili každý 52 233 750 Kč. Dle § 1643 NOZ je-li nepominutelný dědic zletilý, musí se mu dostat alespoň tolik, kolik činí čtvrtina jeho zákonného dědického podílu. V případě dědění podle závěti číslo 1 by tedy Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

podíly nepominutelných dědiců – [REDAKCE] a [REDAKCE] činily u každého 13 058 437,5 Kč. Každé z dětí [REDAKCE] by tak v případě dědění podle závěti č. 1 obdrželo 13.058.437,5 namísto 52.233.750 Kč při dědění dle zákonných podílů. Celkem by se tak (a to pouze ve vztahu k nemovitému majetku spadajícímu do dědictví) [REDAKCE] na úkor dětí zůstavitele obohatila o hodnotu odpovídající částce 117 525 937,5 Kč.

102. Se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojili prostřednictvím svých zmocněnců poškozený [REDAKCE] a poškozená [REDAKCE] a to každý s částkou 1 milion korun. V průběhu důkazního řízení však svůj návrh nijak nedoložili, navíc i v průběhu hlavního líčení bylo ze strany zmocněnců sděleno, že se jedná spíše o to, aby zmocněnci mohli být přítomni tomuto jednání s ohledem na probíhající značné množství dalších civilních sporů. Soud je proto s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť nebylo prokázáno, že by poškozeným vznikla jakákoliv nemajetková újma.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, **b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat si odvolání již nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Hradec Králové 22. 4. 2025

JUDr. Jiří Vacek v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje